

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 156/01	Domstolens yttrande 1/00 av den 18 april 2002 Yttrande i enlighet med artikel 300.6 EG – Utkast till avtal om upprättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum mellan Europeiska gemenskapen och tredje länder	1
2002/C 156/02	Domstolens dom (tredje avdelningen) den 23 april 2002 i mål C-62/01 P: Anna Maria Campogrande mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Tjänstemän – Sexuella trakasserier – Kommissionens biståndsskyldighet – Ansvar) ..	1
2002/C 156/03	Domstolens beslut (femte avdelningen) den 25 april 2002 i mål C-323/00 P: DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – EKSG – Statligt stöd till stålföretag)	2
2002/C 156/04	Domstolens beslut (andra avdelningen) den 30 januari 2002 i mål C-151/01 P: La Conquete SCEA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemenskapsskydd för geografiska beteckningar – Förordning (EG) nr 1338/2000 – Registrering av beteckningen "Canard à foie gras du Sud-Ouest" – Avvisning av talan om ogiltigförklaring – Uppenbart att överklagandet är ogrundat)	2

SV

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 156/05	Mål C-48/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundessozialgericht av den 19 december 2001 i målet mellan Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., Sezgin Ergin och Vedat Calis och Bundesanstalt für Arbeit	3
2002/C 156/06	Mål C-111/02 P: Överklagande, ingivet den 25 mars 2002 av Europaparlamentet, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 23 januari 2002 i mål T-237/00: Patrick Reynolds mot Europaparlamentet	3
2002/C 156/07	Mål C-112/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen av den 14 mars 2002 i det förvaltningsrättsliga målet mellan Kohlpharma GmbH och Bundesrepublik Deutschland	4
2002/C 156/08	Mål C-117/02: Talan mot Republiken Portugal väckt den 27 mars 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	4
2002/C 156/09	Mål C-127/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State i Nederländerna av den 27 mars 2002 i målet mellan de Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, även under benämningen Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels och de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	4
2002/C 156/10	Mål C-144/02: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 17 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	6
2002/C 156/11	Mål C-149/02: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 25 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	6
2002/C 156/12	Mål C-151/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein av den 12 mars 2002 i målet mellan Landeshauptstadt Kiel och Dr Norbert Jaeger	7
2002/C 156/13	Mål C-152/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 21 mars 2002 i målet mellan Terra Baubedarf-Handel GmbH och Finanzamt Osterholz-Scharmbeck	7
2002/C 156/14	Mål C-162/02: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 30 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	8

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	Sida
2002/C 156/15	Mål C-163/02: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 30 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	8
2002/C 156/16	Mål C-164/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 maj 2002 av Konungariket Nederländerna	9
2002/C 156/17	Mål C-166/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal av den 26 april 2002 i målet mellan Daniel Fernando Messejana Viegas och Companhia de Seguros Zurich, SA och Mitsubishi Motors (intervenient: CGU International Insurance plc – Agência Geral em Portugal)	9
2002/C 156/18	Mål C-167/02 P: Överklagande, ingivet den 3 maj 2002 av Willy Rothley och 70 andra ledamöter av Europaparlamentet, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 26 februari 2002 i mål T-17/00: Willy Rothley och 70 andra ledamöter av Europaparlamentet mot Europaparlamentet, med stöd av Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission, Konungariket Nederländerna och Republiken Frankrike	10
2002/C 156/19	Mål C-169/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Østre Landsret av den 1 maj 2002 i målet mellan Dansk Postordreforening och Skatteministeriet	11
2002/C 156/20	Mål C-170/02 P: Överklagande, ingivet den 7 maj 2002 av Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH och "Salzburger Nachrichten" Verlagsgesellschaft mbH & Co KG, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 11 mars 2002 i mål T-3/02: Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH och "Salzburger Nachrichten" Verlagsgesellschaft mbH & Co KG mot Europeiska gemenskapernas kommission	11
2002/C 156/21	Mål C-172/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation de Belgique av den 29 april 2002 i målet mellan Robert Bourgard och Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants	12
2002/C 156/22	Mål C-177/02, C-178/02, C-179/02 och C-180/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte Suprema di Cassazione av den 17 januari 2002 i målet mellan 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana och Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA, och 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Battista och Giacomo Malzani	12

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

2002/C 156/23	Förstainstansrättens dom den 24 april 2002 i mål T-220/96: Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO) mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar på grund av en rättsstridig rättsakt – Förordning (EEG) nr 2340/90 – Handelsembargo mot Irak – Ingrepp jämförbart med expropriation – Orsakssamband)	13
2002/C 156/24	Förstainstansrättens dom av den 20 mars 2002 i mål T-9/99: HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bojkott – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Invändning om rättegångshinder – Retroaktiv verkan saknas – Rätten till försvar – Samarbetsmeddelande)	13
2002/C 156/25	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-15/99: Brugg Rohrsysteme GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bojkott – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Retroaktiv verkan saknas – Skydd för berättigade förväntningar)	14
2002/C 156/26	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-16/99: Lögstör Rör (Deutschland) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bojkott – Insyn i akten – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Retroaktiv verkan saknas – Skydd för berättigade förväntningar)	14
2002/C 156/27	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-21/99: Dansk Rørindustri A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bojkott – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter)	15
2002/C 156/28	Förstainstansrättens dom den 7 mars 2002 i mål T-95/99: Satellimages TV 5 SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Konkurrens – Klagomål – Skrivelse som kommissionen ställt till klagandeparten – Förberedande rättsakt – Avvisning)	15
2002/C 156/29	Förstainstansrättens dom den 6 mars 2002 i de förenade målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99: Território Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statliga stöd – Begreppet statliga stöd – Skatteåtgärder – Selektiv karaktär – Motiverat med hänsyn till skattesystemets art och systematik – Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden)	16
2002/C 156/30	Förstainstansrättens dom den 6 mars 2002 i mål T-168/99: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 EG – Åläggande att avbryta utbetalningen av ett påstått stöd)	16

2002/C 156/31	Förstainstansrättens dom den 7 mars 2002 i mål T-212/99: Intervet International BV mot Europeiska gemenskapernas kommission (Förordning (EEG) nr 2377/90 – Veterinärmedicinska läkemedel – Ansökan om att altrenogest skall föras in i förteckningen över substanser som får ha en högsta tillåten restkoncentration – Yttrande av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel (KVL) – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning – Passivitetstalan – Ställningstagande som innebär att passiviteten upphör – Anledning saknas att döma i saken)	17
2002/C 156/32	Förstainstansrättens dom av den 28 februari 2002 i de förenade målen T-227/99 och T-134/00: Kvaerner Warnow Werft GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Varvsindustrin – Före detta Tyska demokratiska republiken – Direktiv 90/684/EEG och 92/68/EEG – Kapacitetsgräns – Kommissionens sammansättning – Befrielse från uppdraget som kommissionsledamot – Val av kommissionsledamöter till Europaparlamentet)	17
2002/C 156/33	Förstainstansrättens dom den 6 mars 2002 i de förenade målen T-92/00 och T-103/00: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Begreppet statligt stöd – Skatteåtgärder – Selektiv karaktär – Skäl hänförliga till skattesystemets art och systematik – Maktmissbruk)	18
2002/C 156/34	Förstainstansrättens dom den 26 februari 2002 i mål T-169/00: Esedra SPRL mot Europeiska gemenskapernas kommission (Offentlig upphandling av tjänster – Tjänster avseende drift av ett daghem – Icke-diskrimineringsprincipen – Meddelande om upphandling – Kontraktshandlingar – Motivering till beslut att inte tilldela en anbudsgivare ett kontrakt – Maktmissbruk)	18
2002/C 156/35	Förstainstansrättens dom av den 11 januari 2002 i mål T-174/00: Biret International SA mot Europeiska unionens råd (Ämnen med hormonell verkan – Direktiv 88/146/EEG – Skadeståndstalan – Preskription)	19
2002/C 156/36	Förstainstansrättens dom av den 11 januari 2002 i mål T-210/00: Établissements Biret et Cie SA mot Europeiska unionens råd (Ämnen med hormonell verkan – Direktiv 88/146/EEG – Skadeståndstalan – Preskription)	19
2002/C 156/37	Förstainstansrättens dom den 30 januari 2002 i mål T-212/00: Nuove Industrie Molisane Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission ("Statligt stöd – Beslut i vilket ett stöd förklaras förenligt med den gemensamma marknaden – Talan om ogiltigförklaring – Mottagande företag – Berättigat intresse av att få saken prövad – Avvisning")	20
2002/C 156/38	Förstainstansrättens dom den 5 mars 2002 i mål T-241/00: Azienda Agricola "Le Canne" Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (Jordbruk – Minskning av finansiellt gemenskapsstöd – Motiveringsskyldighet)	20

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 156/39	Förstainstansrättens dom av den 17 april 2002 i mål T-325/00: Elke Sada mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Tillfälligt anställd – Arbetslöshetsersättning – Vägrad)	21
2002/C 156/40	Förstainstansrättens dom den 20 mars 2002 i mål T-355/00: DaimlerChrysler AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Ordkombinationen TELE AID – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94)	21
2002/C 156/41	Förstainstansrättens dom av den 23 april 2002 i mål T-372/00: Mario Campolargo mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Rekryteringsförfarande – Tillämpning av artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna – Rekrytering av en tillfälligt anställd – Upphävande av en administrativ rättsakt)	22
2002/C 156/42	Förstainstansrättens dom av den 16 april 2002 i mål T-51/01: Joachim Fronia mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Administrativ omorganisering vid kommissionen – Omplacering från enhetschef till personlig rådgivare)	22
2002/C 156/43	Förstainstansrättens beslut av den 22 mars 2002 i mål T-143/93: K. Schumacher mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (Skadeståndstalan – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Mjölk – Producenter som skriftligen har åtagit sig vissa skyldigheter i fråga om avstående från saluförande eller omställning – Rättsinnehavarna har inte övertagit talan – Anledning saknas att döma i saken)	23
2002/C 156/44	Förstainstansrättens beslut den 24 januari 2002 i mål T-38/95 DEP: Groupe Origny SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Fastställande av rättegångskostnader)	23
2002/C 156/45	Förstainstansrättens beslut av den 10 januari 2002 i mål T-80/97 DEP: Starway SA mot Europeiska unionens råd (Fastställande av rättegångskostnader)	24
2002/C 156/46	Förstainstansrättens beslut av den 9 april 2002 i mål T-353/99: N.V. Calberson Belgium mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Import av TV-apparater med ursprung i Turkiet – Anledning saknas att döma i saken)	24
2002/C 156/47	Förstainstansrättens beslut den 14 januari 2002 i mål T-84/01: Association contre l'heure d'été (ACHE) mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 2000/84/EG – Sommartid – Talerätt – Sammanslutning – Avvisning)	24
2002/C 156/48	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 20 december 2001 i mål T-213/01 R: Österreichische Postsparkasse AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Tillgång till handlingar – Upptagande till sakprövning – Krav på skyndsamhet – Intresseavvägning)	25

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 156/49	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 20 december 2001 i mål T-214/01 R: Bank für Arbeit und Wirtschaft AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Tillgång till handlingar – Upptagande till sakprövning – Krav på skyndsamhet – Intresseavvägning)	25
2002/C 156/50	Förstainstansrättens beslut den 21 mars 2002 i mål T-218/01: Laboratoire Monique Rémy SAS mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Frister – Uppenbart att talan skall avvisas)	25
2002/C 156/51	Förstainstansrättens beslut den 11 mars 2002 i mål T-3/02: Schlüsselverlag J. S. Moser GmbH m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Kontroll av företagskoncentrationer – Passivitetstalan – Ställningstagande – Uppenbart att talan skall avvisas)	26
2002/C 156/52	Förstainstansrättens beslut av den 18 mars 2002 i mål T-21/02 R: Giuseppe Atzeni med flera mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Tidsfrist för väckande av talan – Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken)	26
2002/C 156/53	Mål T-71/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 14 mars 2002 av Classen Holding KG	27
2002/C 156/54	Mål T-80/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 mars 2002 av Tetra Laval B.V.	27
2002/C 156/55	Mål T-89/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 20 mars 2002 av Check Point Software Limited	28
2002/C 156/56	Mål T-91/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 mars 2002 av Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG	28
2002/C 156/57	Mål T-94/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 27 mars 2002 av Hugo Boss AG	29
2002/C 156/58	Mål T-99/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av Ineos NV	30
2002/C 156/59	Mål T-100/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av EVC International N.V.	31
2002/C 156/60	Mål T-101/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av Ineos NV	31
2002/C 156/61	Mål T-102/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av EVC International N.V.	32

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 156/62	Mål T-103/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av Ineos henol GmbH & Co KG	33
2002/C 156/63	Mål T-104/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 april 2002 av SFT Gondrand Frères	33
2002/C 156/64	Mål T-117/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 15 april 2002 av Grupo El Prado-Cervera S.L.	34
2002/C 156/65	Mål T-124/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 17 april 2002 av Sunrider Corporation	35
2002/C 156/66	Mål T-133/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 april 2002 av Pravir Kumar Chawdhry	36
2002/C 156/67	Mål T-134/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 april 2002 av Miguel Tejada Fernández	36
2002/C 156/68	Mål T-136/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 april 2002 av Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga, S.A.	37
2002/C 156/69	Mål T-145/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 maj 2002 av Armin Petrich	37
2002/C 156/70	Avskrivning av mål T-163/97	38
2002/C 156/71	Avskrivning av mål T-218/99	38
2002/C 156/72	Avskrivning av mål T-34/01	39
2002/C 156/73	Avskrivning av mål T-37/01	39

II *Förberedande rättsakter*

.....

III *Upplysningar*

2002/C 156/74	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> EGT C 144, 15.6.2002	40
---------------	--	----

SV

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS YTTRANDE 1/00

av den 18 april 2002

Yttrande i enlighet med artikel 300.6 EG – Utkast till avtal om upprättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum mellan Europeiska gemenskapen och tredje länder

(2002/C 156/01)

Europeiska gemenskapernas kommission har till Europeiska gemenskapernas domstol framställt en begäran om yttrande i enlighet med artikel 300.6 EG, vilken inkom till domstolens kansli den 13 oktober 2000⁽¹⁾. Kommissionen har begärt att domstolen skall yttra sig om huruvida ett utkast till avtal om upprättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum, som skall ingås av Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Europeiska gemenskapen, Republiken Ungern, Republiken Island, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Konungariket Norge, Republiken Polen, Rumänien, Republiken Slovakien och Slovenska Republiken är förenligt med bestämmelserna i EG-fördraget, särskilt vad gäller det i utkastet angivna systemet för rättslig kontroll. Domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann, F. Macken, N. Colneric och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J.N. Cunha Rodrigues och C.W.A. Timmermans, har efter att ha hört förste generaladvokaten S. Alber och generaladvokaterna F.G. Jacobs, P. Léger, D. Ruiz-Jarabo Colomer, J. Mischo, A. Tizzano, L.A. Geelhoed och C. Stix-Hackl, avgett följande yttrande:

Det system för rättslig kontroll som föreslås i artiklarna 17, 23 och 27 i avtalet om upprättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum samt i protokoll IV till detta avtal är förenligt med EG-fördraget.

⁽¹⁾ EGT C 355, 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

den 23 april 2002

i mål C-62/01 P: Anna Maria Campogrande mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Överklagande – Tjänstemän – Sexuella trakasserier – Kommissionens biståndsskyldighet – Ansvar)

(2002/C 156/02)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-62/01 P, Anna Maria Campogrande, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel (Belgien), företrädd av advokaten A. Krywin, angående överklagande av dom meddelad den 5 december 2000 av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) i mål T-136/98, Campogrande mot kommissionen (REGP 2000, s. I-A-267 och II-1225), i vilket det förs talan om att denna dom delvis skall upphävas, att domstolen skall fastställa att sexuella trakasserier har förekommit och förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta den ideella skada som är en följd av det ansvarsgrundande beteendet, i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser, biträdd av advokaten D. Waelbroeck), har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna J.-P. Puissochet (referent) och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: R. Grass, den 23 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Anna Maria Campogrande skall ersätta rättegångskostnaderna i överklagandet.

(¹) EGT C 134, 5.5.2001.

DOMSTOLENS BESLUT

(femte avdelningen)

den 25 april 2002

i mål C-323/00 P: DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande – EKSG – Statligt stöd till stålföretag)

(2002/C 156/03)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-323/00 P, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH, företrädd av advokaterna U. Theune och M. Luther, angående överklagande av dom meddelad den 29 juni 2000 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-234/95, DSG mot kommissionen (REG 2000, s. II-2603), i vilket det förs talan om att nämnda dom skall upphävas, i vilket de andra parterna är Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K.-D. Borhardt, biträdd av professor M. Hilf), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing, biträdd av advokaterna W. Kirchhoff och M. Schütte) och Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann (referent) samt domarna D.A.O. Edward, M. Wathelet, C.W.A. Timmermans och A. Rosas, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 25 april 2002 meddelat följande beslut:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH skall ersätta rättegångskostnaderna.

- 3) Förbundsrepubliken Tyskland skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 355, 9.12.2000.

DOMSTOLENS BESLUT

(andra avdelningen)

den 30 januari 2002

i mål C-151/01 P: La Conquete SCEA mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Gemenskapsskydd för geografiska beteckningar – Förordning (EG) nr 1338/2000 – Registrering av beteckningen "Canard à foie gras du Sud-Ouest" – Avvisning av talan om ogiltigförklaring – Uppenbart att överklagandet är ogrundat)

(2002/C 156/04)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-151/01 P, La Conquete SCEA, med säte i Morlaas (Frankrike), företrädd av A. Lyon-Caen, F. Fabiani och F. Thiriez, avocats, angående överklagande av beslut meddelat den 30 januari 2001 av förstainstansrätten (femte avdelningen) i mål T-215/00, La Conquete mot kommissionen (REG 2001, s. II-181), i vilket det förs talan om upphävande av detta beslut, i vilket den andra parten är: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A.-M. Rouchaud och X. Lewis), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden N. Colneric samt domarna R. Schintgen (referent) och V. Skouris, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 30 januari 2002 meddelat ett beslut som har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Conquete SCEA skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 173, 16.6.2001.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundessozialgericht av den 19 december 2001 i målet mellan Cargo Ray Uluslararası Tasimacililer ve LTD., Sezgin Ergin och Vedat Calis och Bundesanstalt für Arbeit

(Mål C-48/02)

(2002/C 156/05)

Bundessozialgericht begär genom beslut av den 19 december 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 februari 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Cargo Ray Uluslararası Tasimacililer ve LTD., Sezgin Ergin och Vedat Calis och Bundesanstalt für Arbeit beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 13 i associationsrådets beslut nr 1/80 om associeringens utveckling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet av den 19 september 1980 tolkas på så sätt att det enligt denna artikel är förbjudet för en medlemsstat i gemenskapen att införa nationella bestämmelser som i jämförelse med det gällande nationella rättsläget den 1 december 1980 allmänt föreskriver nya begränsningar för turkiska arbetstagares tillträde till arbetsmarknaden, eller avser förbudet mot att införa nya begränsningar enligt artikel 13 i beslut nr 1/80 endast den tidpunkt då en arbetstagare för första gången lagligen uppehåller sig i ett land och för första gången lagligen arbetar där?
2. Skall artikel 13 i associationsrådets beslut nr 1/80 om associeringens utveckling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet av den 19 september 1980 även tillämpas vad beträffar arbetstagare som är anställda i Turkiet, men som i sin egenskap av långtradarchaufförer i gränsöverskridande godstrafik regelmässigt kör genom en medlemsstat i gemenskapen, utan att tillhöra denna medlemsstats reguljära arbetsmarknad?
3. Skall artikel 41.1 i tilläggsprotokollet till avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet av den 23 november 1970 tolkas på så sätt att en turkisk arbetstagare är berättigad att göra gällande en begränsning av friheten att tillhandahålla tjänster som strider mot protokollet?
4. Föreligger en begränsning av friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 41.1 i tilläggsprotokollet när en medlemsstat i gemenskapen, från den tidpunkt då tilläggsprotokollet trädde i kraft, avskaffar ett tidigare gällande undantag från kravet på arbetstillstånd för turkiska chaufförer i gränsöverskridande godstrafik som är anställda av en arbetsgivare med säte i Turkiet?

Överklagande, ingivet den 25 mars 2002 av Europaparlamentet, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 23 januari 2002 i mål T-237/00: Patrick Reynolds mot Europaparlamentet

(Mål C-111/02 P)

(2002/C 156/06)

Europaparlamentet har den 25 mars 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 23 januari 2002 i mål T-237/00: Patrick Reynolds mot Europaparlamentet. Klaganden företräds av Hannu von Hertzen och Dominique Moore, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara förstainstansrättens dom,
- avgöra tvisten slutligt genom att ogilla talan om ogiltigförklaring och skadeståndstalan,
- i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten för en ny prövning av Patrick Reynolds talan om ogiltigförklaring och skadeståndstalan.
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt.

Grunder och huvudargument

- Förstainstansrätten har givit en otillräcklig motivering avseende tillsättningsmyndighetens skyldighet att uppfylla "minimivillkoren" för att avbryta en tjänstemans uppehållande i tjänstens intresse av tjänsten som generalsekretärer för en politisk grupp.
- Åsidosättande av rättspraxis angående tillsättningsmyndighetens behörighet.
- Motsägelsefull motivering avseende tillsättningsmyndighetens påstådda utrymme för skönsässig bedömning.
- Åsidosättande av rättspraxis angående rätten till försvar.
- Otillräcklig och motsägelsefull motivering avseende återinsättandets betydelse för tjänstemannens materiella situation.
- Om parlamentets antagande av det omtvistade beslutet inte var rättsstridigt, är gemenskapen inte utomobligatoriskt skadeståndsansvarig i förevarande fall.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen av den 14 mars 2002 i det förvaltningsrättsliga målet mellan Kohlpharma GmbH och Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-112/02)

(2002/C 156/07)

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen begär genom beslut av den 14 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 27 mars 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i det förvaltningsrättsliga målet mellan Kohlpharma GmbH och Bundesrepublik Deutschland beträffande följande frågor:

Är det motiverat enligt artikel 30 EG eller enligt någon annan gemenskapsrättslig bestämmelse att den behöriga tyska myndigheten i strid med artikel 28 EG hindrar parallellimport av ett läkemedel genom att vägra att meddela läkemedlet tillstånd genom det förenklade förfarandet, mot bakgrund av att myndigheten därvid för det första utgår från att det läkemedel som skall importeras (Jumex) – avseende vilket bolaget Chiesi Farmaceutici S.p.A. har tillstånd i Italien vad gäller den verksamma substansen selegilinhydroklorid – är identiskt med det i handeln i Tyskland befintliga läkemedlet (Movergan) – tillhörande Orion Pharma GmbH – varvid den verksamma substansen i läkemedlet har levererats till den italienska firman från den i Ungern baserade tillverkarfirman på grundval av ett licensavtal, medan substansen direkt eller via Finland har levererats till den tyska firman endast på grundval av ett leveransavtal (supply agreement) med Orion Corp Finland, och för det andra inte – vare sig avseende den verksamma substansen i läkemedlet eller andra ämnen som enligt dess mening i kvalitativt eller kvantitativt hänseende skiljer sig åt – uttryckligen har gjort gällande att de båda läkemedlen inte skulle vara identiska, och särskilt inte att de inte tillverkats på grundval av samma formel och med användning av samma verksamma ämnen eller att de har olika terapeutiska verkningar?

Talan mot Republiken Portugal väckt den 27 mars 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-117/02)

(2002/C 156/08)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av António Caeiros, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Portugal har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 85/337/EEG⁽¹⁾ av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt genom att ge tillstånd till ett projekt med en turistanläggning i området Ponta do Abano som omfattar bebyggelse, hotell och golfbanor, utan att ha gjort en bedömning av dess inverkan på miljön, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att Republiken Portugal inte kan åberopa att den på ett korrekt sätt har införlivat bestämmelserna i artikel 2.1 och artikel 4.2 i direktiv 85/337/EEG som stöd för att från den obligatoriska bedömning som skall göras enligt artikel 2.1 utesluta ett visst projekt som, liksom i fallet med projektet avseende de uppförda anläggningarna i området Ponta do Albano, trots att det omfattas av bilaga II till detta direktiv kan ha en betydande inverkan på miljön på grund av sin karaktär, storlek och lokalisering.

⁽¹⁾ EGT L 175, 05.07.1985, s. 40–48; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Raad van State i Nederländerna av den 27 mars 2002 i målet mellan de Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, även under benämningen Nederlandse Vereniging tot Besherming van Vogels och de Staatssekretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Mål C-127/02)

(2002/C 156/09)

Raad van State i Nederländerna begär genom beslut av den 27 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 8 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan de Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, även under benämningen Nederlandse Vereniging tot Besherming van Vogels och de Staatssekretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij beträffande följande frågor:

1. a. Skall begreppen plan eller projekt i artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter tolkas så att de omfattar även sådan verksamhet som har utövats sedan flera år, men för vilken en tidsbegränsad licens beviljas varje år, vilket innebär att en ny utvärdering varje gång görs av möjligheterna att utöva denna verksamhet och av inom vilka delar av området den kan utövas?
 - b. Om fråga 1a besvaras nekande: Skall den berörda verksamheten anses vara en plan eller ett projekt om den har intensifierats genom åren eller om en sådan intensifiering möjliggörs genom licenserna?
 2. a. Om det av svaret på den första frågan framgår att det rör sig om en plan eller ett projekt i den mening som avses i artikel 6.3 i livsmiljödirektivet, skall då artikel 6.3 i livsmiljödirektivet anses utgöra en precisering av de bestämmelser som anges i artikel 6.2 eller en bestämmelse med en särskild och självständig innebörd, så att till exempel
 - i) artikel 6.2 omfattar befintligt bruk medan punkt 3 gäller nya planer eller projekt, eller
 - ii) artikel 6.2 gäller åtgärder för skötsel och förvaltning medan artikel 6.3 gäller övriga beslut, eller
 - iii) artikel 6.3 gäller planer eller projekt medan artikel 6.2 gäller övrig verksamhet?
 - b. Om artikel 6.3 i livsmiljödirektivet skall anses utgöra en precisering av de bestämmelser som anges i artikel 6.2 kan då dessa två punkter tillämpas kumulativt?
 3. a. Skall artikel 6.3 i livsmiljödirektivet tolkas så att det redan rör sig om en plan eller ett projekt om en viss verksamhet kan påverka det berörda området (och att en lämplig bedömning därefter skall göras för att utröna om denna påverkan sker på ett betydande sätt) eller innebär denna bestämmelse att en lämplig bedömning enbart skall göras om det är (tillräckligt) troligt att en plan eller ett projekt kommer att påverka området på ett betydande sätt?
 - b. Vilka kriterier skall tillämpas vid bedömningen av om en plan eller ett projekt i den mening som avses i artikel 6.3 i livsmiljödirektivet, som inte är direkt förbunden med eller nödvändig för områdets skötsel och förvaltning, kan påverka detta område på ett betydande sätt för sig eller tillsammans med andra planer eller projekt?
 4. a. Vilka kriterier skall vid tillämpning av artikel 6 i livsmiljödirektivet läggas till grund för bedömningen av om det är fråga om lämpliga åtgärder i den mening som avses i artikel 6.2 eller om en bedömning på lämpligt sätt i samband med den försäkran som i enlighet med artikel 6.3 måste föregå ett godkännande av en plan eller ett projekt?
 - b. Har begreppen lämpliga åtgärder och bedömas på lämpligt sätt en självständig innebörd eller skall de bedömas även med hänsyn till artikel 174.2 EG och särskilt med hänsyn till den försiktighetsprincip som anges där?
 - c. Om hänsyn skall tas till den försiktighetsprincip som anges i artikel 174.2 EG, innebär det att tillstånd kan ges till en viss verksamhet, som i förevarande fall fiske efter musslor, när det inte finns några uppenbara tvivel beträffande frånvaron av eventuell negativ väsentlig inverkan eller kan tillstånd endast ges när det inte finns några tvivel beträffande frånvaron av sådan inverkan eller om sådan frånvaro kan konstateras med säkerhet?
 5. Har artikel 6.2 och 6.3 i livsmiljödirektivet direkt effekt i den meningen att enskilda medborgare kan åberopa artikeln vid en nationell domstol och denna domstol, såsom framgår av bland annat domen i det ovannämnda målet Peterbroeck, måste säkerställa det rättsliga skydd för enskilda som följer av denna direkta effekt?
-
- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1997, s. 7).

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 17 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-144/02)**

(2002/C 156/10)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Enrico Traversa, juridisk rådgivare, och Kilian Gross, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets sjätte mervärdesskattedirektiv 77/388/EEG⁽¹⁾ genom att inte mervärdesskattebelägga subventioner som betalats enligt rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 om den gemensamma marknaden för torkat foder⁽²⁾, och
2. förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med avseende på "subventioner som är direkt kopplade till priset på (den skattepliktiga) leveransen" har gemenskapslagstiftaren haft för avsikt att genom en allmänt utformad formulering innefatta i beräkningsgrunden för mervärdesskatt samtliga stöd som är direkt kopplade till priset på den sålda varan eller tjänsten, det vill säga stöd som har ett omedelbart inflytande på beloppet för den motprestation som den som levererat varan eller tillhandahållit tjänsten erhåller. Detta stöd måste självt vara direkt och kausalt kopplat med leveransen av varan eller tillhandahållandet av tjänsten, som är angett eller kan anges i siffror: stödet beviljas när och i den mån varan (eller tjänsten) faktiskt säljs på marknaden. Det enligt förordning nr 603/95 beviljade stödet per ton producerat torkat foder har sådant direkt kausalt inflytande på det försäljningspris som tas ut för det torkade fodret. Förädlingsbolagen kan därför bara sälja till världsmarknadspriset, som är lägre än det pris som de med hänsyn till sina kostnader måste ta ut, eftersom de erhåller motsvarande stöd. Omständigheten att stödets storlek inte anpassas efter fluktuationerna på världsmarknadspriset ändrar inte någonting beträffande deras prisuppfyllande karaktär. Det följer av såväl lydelsen av och

syftet med artikel 11 A.1 a i sjätte mervärdesskattedirektivet att också stödbeloppet mervärdesskattebeläggs såsom en del av motprestationen för försäljningen av varan (eller tjänsten).

Den omständigheten att stödet betalas ut som ett förskott på världsmarknadspriset när varan lämnar förädlingsbolaget, även utan att det föreligger något avtal med en köpare, utesluter inte att stödet kan utgöra en del av motprestationen. Också om det kan vara omöjligt att för varje försäljning fastställa den exakta andelen av stödet i förhållande till motprestationen, förväntas inga praktiska svårigheter. Beskattningsunderlaget utgörs fastmer av den erhållna motprestationen med tillägg av erhållet stöd. Omständigheten att övervägande delen av medlemsländerna redan beskattar torrfoderstöd utvisar enligt kommissionen att det inte uppkommer några svårigheter i praktiken.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

⁽²⁾ EGT L 63, 21.3.1995, s. 1.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 25 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-149/02)**

(2002/C 156/11)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 25 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av H. van Lier och M. Patakia, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG⁽¹⁾ av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatyrket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles, genom att inte anta de lagar och författningar som var nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i varje fall genom att inte informera kommissionen om detta,
2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Införivandefristen löpte ut den 14 mars 2000.

(¹) EGT L 77, 1998, s. 36.

4. Utgör en reglering i nationell rätt ett brott mot direktiv 93/104/EG, om regleringen innebär att det i ett kollektivavtal eller på grundval av ett kollektivavtal i en företagsöverenskommelse kan tillåtas att vilotider vid jourtjänstgöring och bakjour anpassas till arbetets speciella karaktär, framför allt så att förkortningar av vilotiden på grund av ianspråkstaganden under tjänstgöringarna kan kompenseras med ledighet vid andra tider?

(¹) EGT L 307 s. 18.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein av den 12 mars 2002 i målet mellan Landeshauptstadt Kiel och Dr Norbert Jaeger

(Mål C-151/02)

(2002/C 156/12)

Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein begär genom beslut av den 12 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 26 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Landeshauptstadt Kiel och Dr Norbert Jaeger beträffande följande frågor:

1. Utgör generellt jourtjänstgöring, som en arbetstagare fullgör på sjukhus, arbetstid i den mening som avses i artikel 2.1 i direktiv 93/104/EG (¹), också under den förutsättningen att det är tillåtet för arbetstagaren att sova under de tider han inte tas i anspråk?
2. Utgör en reglering i nationell rätt ett brott mot artikel 3 i direktiv 93/104/EG, om regleringen innebär att jourtjänstgöring, som utformats på så sätt att arbetstagaren uppehåller sig på sjukhus i ett rum som står till hans förfogande och börjar arbeta när han uppmanas till det, anses som vilotid under förutsättning att något ianspråkstagande inte sker?
3. Utgör en reglering i nationell rätt ett brott mot direktiv 93/104/EG, om regleringen innebär att en förkortning av den dagliga vilotiden om 11 timmar vid sjukhus och andra inrättningar för behandling, vård och omsorg om personer tillåts, under förutsättningar att tillfällena av ianspråkstagande under jourtjänstgöringen eller bakjouren, vilka inte uppgår till mer än hälften av vilotiden, kompenseras med ledighet vid andra tider?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 21 mars 2002 i målet mellan Terra Baubedarf-Handel GmbH och Finanzamt Osterholz-Scharmbeck

(Mål C-152/02)

(2002/C 156/13)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 21 mars 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 26 april 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Terra Baubedarf-Handel GmbH och Finanzamt Osterholz-Scharmbeck beträffande följande frågor:

Kan en skattskyldig endast göra avdrag för ingående mervärdesskatt för det kalenderår under vilket han enligt artikel 18.1 a i direktiv 77/388/EEG (¹) innehar fakturan eller gäller rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt alltid för det kalenderår (även retroaktivt) under vilket rätten till avdrag inträder enligt artikel 17.1 i direktiv 77/388/EEG?

(¹) EGT L 145, s. 1.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 30 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-162/02)**

(2002/C 156/14)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 30 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Gerald Braun, rättstjänsten vid Europeiska gemenskapernas kommission, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, Europeiska kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har brutit mot de förpliktelser som anges i EG-fördraget och i kommissionens direktiv 1999/68/EG⁽¹⁾ av den 28 juni 1999 om ytterligare bestämmelser för de listor över sorter av prydnadsväxter som förs av leverantörer i enlighet med rådets direktiv 98/56/EG⁽²⁾, genom att inte inom den fastställda fristen ha utfärdat alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet med nationell rätt;
2. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell rätt har löpt ut den 31 december 1999.

⁽¹⁾ EGT L 172, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 226, s. 16.

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 30 april 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-163/02)**

(2002/C 156/15)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 30 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Gerald Braun, rättstjänsten vid Europeiska gemenskapernas kommission, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luis Escobar Guerrero, Europeiska kommissionens rättstjänst, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har brutit mot de förpliktelser som anges i EG-fördraget och i kommissionens direktiv 1999/66/EG⁽¹⁾ av den 28 juni 1999 om krav beträffande den etikett eller annan handling som utfärdas av leverantören enligt rådets direktiv 98/56/EG⁽²⁾, genom att inte inom den fastställda fristen ha utfärdat alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva direktivet med nationell rätt;
2. förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell rätt har löpt ut den 31 december 1999.

⁽¹⁾ EGT L 164, s. 76.

⁽²⁾ EGT L 226, s. 16.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 maj 2002 av Konungariket Nederländerna

(Mål C-164/02)

(2002/C 156/16)

Konungariket Nederländerna har den 2 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av H. G. Senvenster, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. Ogiltigförklara kommissionens beslut av den 15 februari 2002 med referens SG (2002) D/228533 beträffande stöd nr N 812/2001 i den utsträckning kommissionen i detta beslut fastställer att de stöd som beviljats hamnmyndigheter med stöd av de regler som syftar till att uppmuntra omvandling av muddringsverk utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 EG,⁽¹⁾
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av artikel 87 EG. Den nederländska regeringen anser att kommissionen misstar sig genom att anse att hamnmyndigheterna, vad gäller förvaltningen av vattenvägar och underhåll av den allmänna infrastrukturen i hamnar, kan anses som företag i den mening som avses i artikel 87.1 EG. Enligt den nederländska regeringen skall förvaltningen av farleder (inklusive muddring) i detta sammanhang anses som en på det allmänna åvilande skyldighet och inte som ekonomisk verksamhet. I vanliga fall anser kommissionen investeringar i denna typ av infrastruktur som allmänna åtgärder genom vilka staten står för de kostnader som uppkommer till följd av dess ansvar inom området för utformning och utveckling av ett transportsystem i allmänhetens intresse under förutsättning att infrastrukturen, i enlighet med gemenskapsrätten, är såväl rättsligt som faktiskt tillgänglig för både befintliga och potentiella användare.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen. Kommissionen har gjort sin inställning beträffande statligt stöd i hamnsektorn känd i ett antal dokument. I dessa dokument, inklusive diverse beslut, har kommissionen dels gett fördragets regler på området, och särskilt beträffande statligt stöd i hamnsektorn, ett konkret innehåll och förtydligat dem, dels formulerat sin inställning beträffan-

de den kommande utvecklingen på området. Med anledning härav har kommissionen gett upphov till berättigade förväntningar.

- ⁽¹⁾ Trots att de är förenliga med den gemensamma marknaden med stöd av artikel 87.3 c EG, med beaktande av punkt 38 i Meddelande från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön (EGT C 37, s. 3).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal av den 26 april 2002 i målet mellan Daniel Fernando Messejana Viegas och Companhia de Seguros Zurich, SA och Mitsubishi Motors (intervenient: CGU International Insurance plc – Agência Geral em Portugal)

(Mål C-166/02)

(2002/C 156/17)

Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal begär genom beslut av den 26 april 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 2 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Daniel Fernando Messejana Viegas och Companhia de Seguros Zurich, SA och Mitsubishi Motors (intervenient: CGU International Insurance plc – Agência Geral em Portugal).

Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal begär att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande angående tolkningen av rådets andra direktiv 84/5/EEG⁽¹⁾ av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon⁽²⁾, mot bakgrund av bestämmelsen i artikel 508 i Código Civil.

⁽¹⁾ EGT L 8, 11.1.1984 s. 17; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 90.

⁽²⁾ Käranden i det nationella målet har beträffande direktivet anfört följande: I direktivet föreskrivs ett lägsta ersättningsbelopp som skall utgå enligt den obligatoriska trafikförsäkringen. I direktivet görs ingen åtskillnad mellan olika ansvarsystem och inte heller föreskrivs det någon begränsning av ersättningsbeloppen vid strikt ansvar. Om samma olycka hade inträffat i någon annan medlemsstat i gemenskapen skulle ersättning därför ha utgått med det obligatoriska minimibeloppet för trafikförsäkringen (i dag 600 000 euro). Den i direktivet föreskrivna begränsningen är en minimigräns, vilket innebär att artikel 508 i Código Civil (civillagen) inte kan tillämpas. I artikel 508 i Código Civil föreskrivs nämligen att det högsta ersättningsbelopp som kan utgå vid en trafikolycka är "ett belopp motsvarande två gånger det belopp som de portugisiska domstolar som dömer i andra instans kan fastställa" (dvs. 29 927,88 euro).

Överklagande, ingivet den 3 maj 2002 av Willy Rothley och 70 andra ledamöter av Europaparlamentet, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 26 februari 2002 i mål T-17/00: Willy Rothley och 70 andra ledamöter av Europaparlamentet mot Europaparlamentet, med stöd av Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission, Konungariket Nederländerna och Republiken Frankrike

(Mål C-167/02 P)

(2002/C 156/18)

Willy Rothley och 70 andra ledamöter av Europaparlamentet har den 3 maj 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 26 februari 2002 i mål T-17/02: Willy Rothley och 70 andra ledamöter av Europaparlamentet mot Europaparlamentet, med stöd av Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas råd, Konungariket Nederländerna och Republiken Frankrike. Klaganden företräds av advokaten Hans-Jürgen Rabe, delgivningsadress: Sozietät Nörr Stiefenhofer Lutz, Charlottenstraße 57, D-10117 Berlin.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. upphäva Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 26 februari 2002⁽¹⁾,
 2. ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 18 november 1999 om ändring av arbetsordningen i samband med det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)⁽²⁾, i den mån som det berör ledamöter av i Europaparlamentet,
- eller i andra hand
- återförvisa målet till att avgöras av förstainstansrätten,
3. förplikta Europaparlamentet (motpart i tvisten) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

— Åsidosättande av artikel 230 fjärde stycket EG: I den överklagade domen har felaktigt fastställts att klagandena inte på något sätt som avses i domstolens rättspraxis är personligen berörda av det omtvistade beslutet. Parlamentets omtvistade beslutet går såväl vad avser dess föremål och dess verkningar utöver ramarna för den rent interna

organisationen av parlamentets arbete och har således direkta verkningar för parlamentsledamöterna. Det är således, vilket även förstainstansrätten ansett i den överklagade domen, fråga om en rättsakt som kan utgöra föremål för en talan enligt artikel 230 första stycket EG. Dessa verkningar är tillräckliga för att utgöra grund för att talan skall kunna tas upp till sakprövning utan att det därvid spelar någon roll huruvida klagandena berörs personligen av beslutet.

I andra hand: Klagandena är, tvärt emot vad förstainstansrätten har funnit, personligen berörda av beslutet redan på grund av att de utgör en sluten personkrets som är känd och konstant vad gäller antal och identitet.

Med orätt har förstainstansrätten även ansett att den rättspraxis, enligt vilken en talan om ogiltighet av en generell rättsnorm kan tas upp till sakprövning när dess upphovsman varit skyldig att beakta klagandenas specifika situation på grund av att det finns en bestämmelse av överordnad betydelse, inte är tillämplig i förevarande fall. OLAF:s utredningsbefogenheter samt den meddelande-, samtyckes- och samarbetskyldighet som ledamöterna, deras medarbetare samt parlamentets tjänstemän har ålagts genom det omtvistade beslutet innebär ett bestående ingrepp i rätten till ett självständigt och obundet utövande av mandatet. OLAF:s befogenheter att ingripa och agera innebär sammantaget att den immunitet som parlamentsledamöterna åtnjuter enligt artikel 10 i protokollet om privilegier och immunitet för parlamentsledamöterna åsidosätts eller kringgås. Det omtvistade beslutet, och de ur beslutet härledda befogenheterna för OLAF att genomföra utredningar avseende parlamentet, medför även ett bestående ingrepp i utredningsutskottets utredningsbefogenheter och begränsar därmed parlamentsledamöternas och särskilt klagandenas rättigheter.

— Åsidosättande av principen om ett effektivt rättsskydd: Förstainstansrätten har underlåtit att pröva om dess tolkning av artikel 230 fjärde stycket säkerställer ett effektivt rättsskydd för klagandena, eller om det finns skäl att göra en tolkning som innebär att klagandena ges ett tillräckligt rättsskydd i förhållande till det omtvistade beslutet, särskilt vad gäller frågan om beslutet berör dem personligen.

⁽¹⁾ REG 2002, s. II-0000.

⁽²⁾ EGT 1999, L 202, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Østre Landsret av den 1 maj 2002 i målet mellan Dansk Postordreforening och Skatteministeriet

(Mål C-169/02)

(2002/C 156/19)

Østre Landsret begär genom beslut av den 1 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 6 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Dansk Postordreforening och Skatteministeriet beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 13 A.1 a i sjätte mervärdesskattedirektivet (rådets direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾) tolkas så
 - i) att en medlemsstat har rätt att belägga det offentliga postväsendets försändelser av brev och paket mot postförskott till privatpersoner med mervärdesskatt, när medlemsstaten har undantagit sådana försändelser från ensamrätt och skyldighet att befordra försändelser enligt medlemsstatens nationella postlagstiftning, eller
 - ii) är medlemsstaten skyldig att underlåta att belägga sådana försändelser med mervärdesskatt?

2. För det fall varken fråga 1 a eller fråga 1 b entydigt kan besvaras jakande: Vilka kriterier skall tillämpas för att avgöra huruvida en medlemsstat under de omständigheter som anges i fråga 1 a har rätt att belägga försändelser av brev och paket mot postförskott till privatpersoner med mervärdesskatt eller huruvida den är skyldig att underlåta att belägga sådana försändelser med mervärdesskatt?

⁽¹⁾ av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145 s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Överklagande, ingivet den 7 maj 2002 av Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH och "Salzburger Nachrichten" Verlags-gesellschaft mbH & Co KG, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 11 mars 2002 i mål T-3/02: Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH och "Salzburger Nachrichten" Verlags-gesellschaft mbH & Co KG mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-170/02 P)

(2002/C 156/20)

Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH och "Salzburger Nachrichten" Verlagsgesellschaft mbH & Co KG har den 7 maj 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 11 mars 2002 i mål T-3/02: Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH och "Salzburger Nachrichten" Verlagsgesellschaft mbH & Co KG mot Europeiska gemenskapernas Kommission⁽¹⁾. Klagandena företräds av Rechtsanwalt Michael Krüger, Linz.

Klagandena yrkar att domstolen skall

- upphäva det överklagade beslutet och bifalla klagandenas yrkande i sak, alternativt upphäva det överklagade beslutet och återförvisa målet till förstainstansrätten; i båda fallen förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Ofullständighet vid fastställandet av sakomständigheterna

Rätten har till grund för sitt avgörande lagt kommissionens påstående enligt vilket skrivelserna av den 12 juli 2001 och den 3 september 2001 "uttrycker uppfattningarna hos avdelningen för kontroll av företagskoncentrationer och inte binder Europeiska kommissionen", utan att närmare gå igenom innehållet i uttalandet då sakförhållandena fastställdes.

- Oriktig rättslig bedömning av skrivelsen av den 7 november 2001 från chefen för avdelningen för kontroll av företagskoncentrationer

Rättens tolkning att skrivelsen av den 7 november 2001 skall tillskrivas kommissionen såsom en överklagbar handling, med motiveringen att det i detta fall i motsats till de båda tidigare skrivelserna inte är fråga om en handling utan bindande verkan för kommissionen, förfaller vara godtycklig och strida mot principen om tro och heder och därmed även mot de allmänna principerna inom gemenskapsrätten.

Vid en riktig bedömning hade rätten kommit till den slutsatsen att skrivelsen av den 7 november 2001 från avdelningen för kontroll av företagskoncentrationer inte kan tillskrivas kommissionen, varför den även fortsättningsvis var passiv.

(¹) Ännu inte offentliggjort i rättsfallssamlingen.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation de Belgique av den 29 april 2002 i målet mellan Robert Bourgard och Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants

(Mål C-172/02)

(2002/C 156/21)

Cour de cassation de Belgique begär genom beslut av den 29 april 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 10 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Robert Bourgard och Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants beträffande följande frågor:

Utgör artikel 7.1 a i rådets direktiv 79/7/EEG(¹) av den 19 december 1978 hinder för en medlemsstat, som har fastställt pensionsåldern för manliga egenföretagare till 65 år och till 60 år för kvinnliga egenföretagare med följd att ålderspensionen för manliga arbetare beräknas på grundval av en karriär vars längd uttrycks som en del av grundtalet 45 medan grundtalet för kvinnor är 40, att göra avdrag med 5 procent per år för vilket pensionen uttas i förtid för manliga arbetare, vilka är de enda som har rätt att ansöka om

ålderspension i förtid från och med 5 år före den normala pensionsåldern?

(¹) Rådets direktiv 79/7/EEG av den 19.12.1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet (EGT L 6, 10.1.1979, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte Suprema di Cassazione av den 17 januari 2002 i målet mellan 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana och Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA, och 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Battista och Giacomo Malzani

(Mål C-177/02, C-178/02, C-179/02 och C-180/02)

(2002/C 156/22)

Corte Suprema di Cassazione begär genom beslut av den 17 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 13 maj 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana och Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA, och 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura – AGEA och Battista och Giacomo Malzani, beträffande följande frågor:

Skall artikel 1 i förordning (EEG) nr 856/84(¹) av den 31 mars 1984 och artiklarna 1–4 i förordning (EEG) nr 3950/92(²) av den 28 december 1991 tolkas så att tilläggsavgifter på mjölk och mjölkprodukter skall anses utgöra straffavgifter och att producenter följaktligen är skyldiga att erlägga dessa endast för det fall de tilldelade kvantiteterna har överskridits uppsåtligt eller av oaktsamhet?

(¹) EGT L 90, 1.4.1984 s. 10; svensk specialutgåva, område 3, volym 17, s. 95.

(²) EGT L 405, 31.12.1992 s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 24 april 2002

i mål T-220/96: Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO) mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar på grund av en rättsstridig rättsakt – Förordning (EEG) nr 2340/90 – Handelsembargo mot Irak – Ingrepp jämförbart med expropriation – Orsakssamband)

(2002/C 156/23)

(Rättegångspråk: grekiska)

I mål T-220/96, Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO), Aten (Grekland), företrätt av advokaten T. Fortsakis, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: S. Kyriakopoulou) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande), angående en talan om ersättning för den skada som det påstås att sökanden har lidit till följd av att rådets förordning (EEG) nr 2340/90 av den 8 augusti 1990 om hinder mot gemenskapens handel vad beträffar Irak och Kuwait (EGT L 213, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 16, s. 66) antogs, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 24 april 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 54, 22.2.1997.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 20 mars 2002

i mål T-9/99: HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bojkott – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Invändning om rättegångshinder – Retroaktiv verkan saknas – Rätten till försvar – Samarbetsmeddelande)

(2002/C 156/24)

(Rättegångspråk: tyska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos; justitiesekreterare: J. Palacio González), har den 20 mars 2002 avkunnat dom i mål T-9/99: HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, Rosenheim (Tyskland), HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, Rosenheim, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Rosenheim, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH, Hohenberg (Österrike), Isoplus Fernwärmetechnik GmbH, Sondershausen (Tyskland), (ombud: advokaterna P. Krömer och F. Nusterer, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Mölls och É. Gippini Fournier) angående en talan om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1) eller, i andra hand, nedsättning av de böter som sökandena har ålagts genom beslutet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artiklarna 3 d och 5 d i kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) ogiltigförklaras såvitt de gäller HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG och HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sökandena skall solidariskt bära sina rättegångskostnader, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet, och ersätta 80 procent av kommissionens rättegångskostnad, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

- 4) Kommissionen skall bära 20 procent av sin rättegångskostnad, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

(¹) EGT C 86, 27.3.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-15/99: Brugg Rohrsysteme GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bojkott – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Retroaktiv verkan saknas – Skydd för berättigade förväntningar)

(2002/C 156/25)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH, Wunstorf (Tyskland), företrätt av advokaterna T. Jestaedt, H.C. Salger och M. Sura, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Mölls och E. Gippini Fournier), angående en talan om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1) eller, i andra hand, nedsättning av de böter som sökanden har ålagts genom beslutet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 86, 27.3.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-16/99: Lögstör Rör (Deutschland) mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bojkott – Insyn i akten – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter – Retroaktiv verkan saknas – Skydd för berättigade förväntningar)

(2002/C 156/26)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-16/99, Lögstör Rör (Deutschland) GmbH, Fulda (Tyskland), företrätt av advokaterna H.-J. Hellmann och T. Nägele, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Mölls och E. Gippini Fournier), angående en talan om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1) eller, i andra hand, nedsättning av de böter som sökanden har ålagts genom beslutet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 86, 27.3.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-21/99: Dansk Rørindustri A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Fjärrvärmerör – Artikel 85 i EG-fördraget (nu artikel 81 EG) – Bojkott – Böter – Riktlinjer för beräkning av böter)**

(2002/C 156/27)

(Rättegångsspråk: danska)

I mål T-21/99, Dansk Rørindustri A/S, Fredericia (Danmark), företrätt av advokaterna K. Dyekjær-Hansen, K. Høegh och C. Karhula Lauridsen, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Gippini Fournier och H. C. Støvlbæk), angående en talan om ogiltigförklaring av artikel 1 i kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1) och om nedsättning av de böter som sökanden har ålagts genom beslutet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 1 i kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmerör) ogiltigförklaras i den mån det i artikeln slås fast att sökanden åsidosatte bestämmelserna i artikel 85.1 i fördraget genom att delta i den i nämnda artikel avsedda överträdelsen under april-augusti 1994.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta 90 procent av kommissionens rättegångskostnad.
- 4) Kommissionen skall bära 10 procent av sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 100, 10.4.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 7 mars 2002

i mål T-95/99: Satellimages TV 5 SA mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring – Konkurrens – Klagomål – Skrivelse som kommissionen ställt till klagandeparten – Förberedande rättsakt – Avvisning)**

(2002/C 156/28)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-95/99, Satellimages TV 5 SA, Paris (Frankrike), företrätt av advokaten E. Marissens, med delgivningsadress i Luxemburg, med stöd av Republiken Frankrike (ombud: inledningsvis företräd av K. Rispal-Bellanger, sedan G. de Bergues och F. Million), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty och K. Wiedner), med stöd av Deutsche Telekom Ag, med säte i Bonn (Tyskland), företräd av F. Roitzsch och K. Quack, med delgivningsadress i Luxemburg, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens påstådda beslut av den 15 februari 1999 avseende sökandens klagomål enligt artikel 86 i EG-fördraget (nu artikel 82 EG) (IV/36.968 – Satellimages TV 5/Deutsche Telekom), har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden, R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: H. Jung den 7 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.
- 3) Vardera intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 188, 3.7.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 6 mars 2002

**i de förenade målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99:
Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava
m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**

**(Statliga stöd – Begreppet statliga stöd – Skatteåtgärder –
Selektiv karaktär – Motiverat med hänsyn till skattesyste-
mets art och systematik – Stödets förenlighet med den
gemensamma marknaden)**

(2002/C 156/29)

(Rättegångsspråk: spanska)

I de förenade målen T-127/99, T-129/99 och T-148/99, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, företrädd av A. Creus Carreras och B. Uriarte Valiente, sökande i mål T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco, Gasteizko Industria Lurra, SA, med säte i Vitoria (Spanien), företrädda av advokaterna F. Pombo García, E. Garayar Gutiérrez och J. Alonso Berberena, med delgivningsadress i Luxemburg, och T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, SA, med säte i Vitoria, företrädd av advokaterna A. Creus Carreras och B. Uriarte Valiente mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Santaolalla, G. Rozet och G. Valero Jordana), med stöd av Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), med säte i Madrid, företrädd av advokaterna M. Muñiz och M. Cortés Muleiro, med delgivningsadress i Luxemburg, och av Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), företrädd av advokaten A. González Martínez, med delgivningsadress i Luxemburg, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/718/EG av den 24 februari 1999 om statligt stöd som Spanien beviljat Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (EGT L 292, s. 1), har förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts, V. Tiili, R.M. Moura Ramos och M. Jaeger, justitiesekreterare: J. Plingers, den 6 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) I mål T-129/99 skall talan avvisas i den del den avser ogiltigförklaring av artikel 1 d och 1 e i kommissionens beslut 1999/718/EG av den 24 februari 1999 om statligt stöd som Spanien beviljat Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) samt av artikel 2.1 b i samma beslut.
- 2) I målen T-129/99 och T-148/99 skall artikel 1 a i beslut 1999/718 ogiltigförklaras.
- 3) I målen T-129/99 och T-148/99 skall artikel 1 b i beslut 1999/718 ogiltigförklaras.

- 4) I målen T-129/99 och T-148/99 skall artikel 1 c i beslut 1999/718 ogiltigförklaras i den del den tillverkningsutrustning som värderats till 1 803 036,31 euro inte ansågs ingå i de stödberättigande kostnaderna enligt stödordningen Ekimen.
- 5) I målen T-127/99 och T-148/99 skall artikel 1 e i beslut 1999/718 ogiltigförklaras.
- 6) I målen T-129/99 och T-148/99 skall artikel 2.1 a i beslut 1999/718 ogiltigförklaras i den del den hänvisar till artikel 1 a och 1 b i samma beslut och i den del det föreskrivs att Konungariket Spanien av Demesa skall återkräva de stöd som omfattas av den del av artikel 1 c i samma beslut som delvis har ogiltigförklarats.
- 7) I mål T-127/99 och T-148/99 skall artikel 2.1 b i beslut 1999/718 ogiltigförklaras i den del den hänvisar till artikel 1 e i samma beslut.
- 8) Talan ogillas i övrigt.
- 9) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 226, 7.8.1999 och C 299, 16.10.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 6 mars 2002

**i mål T-168/99: Territorio Histórico de Álava – Diputación
Foral de Álava mot Europeiska gemenskapernas kommis-
sion⁽¹⁾**

**(Statligt stöd – Beslut att inleda förfarandet enligt arti-
kel 88.2 EG – Åläggande att avbryta utbetalningen av ett
påstått stöd)**

(2002/C 156/30)

(Rättegångsspråk: spanska)

I mål T-168/99, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, företrädd av advokaten A. Creus Carreras, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Santaolalla, G. Rozet och G. Valero Jordana), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 31 mars 1999 att dels inleda förfarandet enligt artikel 88.2 EG avseende de stöd som de spanska myndigheterna har beviljat till Ramondín SA och Ramondín Cápsulas SA, dels ålägga de spanska myndigheterna att avbryta utbetalningen av dessa stöd (EGT C 194, s. 18), har förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts, V. Tiili, R.M. Moura

Ramos och M. Jaeger, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 6 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Det saknas anledning döma i saken.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 281, 2.10.1999.

- 2) *Det finns inte längre anledning att döma i sak angående passivitetstalan.*
- 3) *Kommissionen skall bära sin egen rättegångskostnad samt hälften av sökandens rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 352, 4.12.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 7 mars 2002

i mål T-212/99: Intervet International BV mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Förordning (EEG) nr 2377/90 – Veterinärmedicinska läkemedel – Ansökan om att altrenogest skall föras in i förteckningen över substanser som får ha en högsta tillåten restkoncentration – Yttrande av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel (KVL) – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning – Passivitetstalan – Ställningstagande som innebär att passiviteten upphör – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 156/31)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-212/99, Intervet International BV, tidigare Hoechst Roussel Vet GmbH, Boxmeer (Nederländerna), företrätt av advokaterna D. Waelbroeck och D. Brinckman, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. Christoforou, H. Stolvlbaek och F. Ruggeri-Laderchi), angående en talan om i första hand ogiltigförklaring av ett beslut som kommissionen sägs ha fattat att avslå sökandens ansökan om att substansen altrenogest skall föras in i bilaga 3 till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung (EGT L 224, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 33, s. 117) och i andra hand fastställelse av att kommissionen rättsstridigt har avstått från att upprätta ett utkast till de åtgärder som skall vidtas för att detta införande skall kunna ske och från att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 8 i denna förordning, har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: H. Jung, den 7 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan om ogiltigförklaring avvisas.*

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 28 februari 2002

i de förenade målen T-227/99 och T-134/00: Kvaerner Warnow Werft GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Statligt stöd – Varvsindustrin – Före detta Tyska demokratiska republiken – Direktiv 90/684/EEG och 92/68/EEG – Kapacitetsgräns – Kommissionens sammansättning – Befrielse från uppdraget som kommissionsledamot – Val av kommissionsledamöter till Europaparlamentet)

(2002/C 156/32)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden P. Mengozzi samt domarna R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos och J.D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen), har den 28 februari 2002 avkunnat dom i de förenade målen T-227/99 och T-134/00: Kvaerner Warnow Werft GmbH, Rostock-Warnemünde (Tyskland) (ombud: advokaten M. Schütte med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K.-D. Borchardt) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/675/EG av den 8 juli 1999, i ändrad lydelse, och kommissionens beslut 2000/336/EG av den 15 februari 2000 om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för Kvaerner Warnow Werft GmbH (EGT L 274, s. 73 respektive EGT L 120, s. 12). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Kommissionens beslut 1999/675/EG av den 8 juli 1999 om det statliga stöd som Förbundsrepubliken Tyskland beviljat till förmån för Kvaerner Warnow Werft GmbH, i ändrad lydelse enligt kommissionens beslut 2000/416/EG av den 29 mars 2000 om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Kvaerner Warnow Werft GmbH (1999) och kommissionens beslut 2000/336/EG av den 15 februari 2000 om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för Kvaerner Warnow Werft GmbH, ogiltigförklaras.*

2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 6, 8.1.2000, och EGT C 211, 22.7.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 6 mars 2002

i de förenade målen T-92/00 och T-103/00: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Statligt stöd – Begreppet statligt stöd – Skatteåtgärder – Selektiv karaktär – Skäl hänförliga till skattesystemets art och systematik – Maktmissbruk)

(2002/C 156/33)

(Rättegångsspråk: spanska)

I de förenade målen T-92/00, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, företrädd av advokaterna A. Creus Carreras och B. Uriarte Valiente, och T-103/00, Ramondín, SA, med säte i Logñoño (Spanien), Ramondín Cápsulas, SA, med säte i Laguardia (Spanien), företrädda av advokaten J. Lazcano-Iturburu, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Santaolalla, G. Rozet, och G. Valero Jordana), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/795/EG av den 22 december 1999 om det statliga stöd som Spanien har genomfört till förmån för Ramondín SA och Ramondín Cápsulas SA (EGT L 318, 2000, s. 36), har förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts, V. Tiili, R.M. Moura Ramos och M. Jaeger, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 6 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

(¹) EGT C 163, 10.6.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 26 februari 2002

i mål T-169/00: Esedra SPRL mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Offentlig upphandling av tjänster – Tjänster avseende drift av ett daghem – Icke-diskrimineringsprincipen – Meddelande om upphandling – Kontraktshandlingar – Motivering till beslut att inte tilldela en anbudsgivare ett kontrakt – Maktmissbruk)

(2002/C 156/34)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-169/00, Esedra SPRL, Bryssel (Belgien), företrädd av advokaterna G. Vandensanden, É. Gillet och L. Levi, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis företrädd av X. Lewis och L. Parpala, sedan H. van Lier och L. Parpala), angående dels en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte tilldela sökanden kontraktet i anbudsinfördran nr 99/52/IX.D.1, som sökanden underrättades om genom en skrivelse av den 31 maj 2000, och av kommissionens beslut att tilldela en italiensk företagsgrupp företrädd av Centro Studi Antonio Manieri Srl detta kontrakt, som sökanden underrättades om genom en skrivelse av den 9 juni 2000, dels en begäran om ersättning för den skada som sökanden anser sig ha lidit på grund av nämnda beslut, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden P. Lindh, samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke, justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor, den 26 februari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad, inklusive de kostnader som är hänförliga till det interimistiska förfarandet.

(¹) EGT C 259, 9.9.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 11 januari 2002

i mål T-174/00: Biret International SA mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾**(Ämnen med hormonell verkan – Direktiv 88/146/EEG – Skadeståndstalan – Preskription)**

(2002/C 156/35)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 11 januari 2002 avkunnat dom i mål T-174/00: Biret International SA, i konkurs, Paris (Frankrike) (ombud: i det föreliggande förfarandet konkursförvaltaren M. de Thoré och advokaten S. Rodrigues, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: J. Carbery och F.P. Ruggeri Laderchi), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (Ombud: T. Christoforou och A. Bordes), angående en talan om ersättning i enlighet med artiklarna 178 i EG-fördraget (nu artikel 235 EG) och 215 andra stycket i EG-fördraget (nu artikel 288 andra stycket EG) för skada som sökanden påstås ha lidit till följd av ett förbud att till gemenskapen importera nötkött som har behandlats med vissa hormoner. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas i den del den kan upptas till sakprövning.
- 2) Sökanden skall, förutom att bära sin rättegångskostnad, ersätta rådets rättegångskostnader. Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 285, 7.10.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 11 januari 2002

i mål T-210/00: Établissements Biret et Cie SA mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾**(Ämnen med hormonell verkan – Direktiv 88/146/EEG – Skadeståndstalan – Preskription)**

(2002/C 156/36)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 11 januari 2002 avkunnat dom i mål T-210/00: Établissements Biret et Cie SA, Paris (ombud: S. Rodrigues, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: J. Carbery och F.P. Ruggeri Laderchi), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. Christoforou och A. Bordes) angående en talan om ersättning i enlighet med artiklarna 178 i EG-fördraget (nu artikel 235 EG) och 215 andra stycket i EG-fördraget (nu artikel 288 andra stycket EG) för skada som sökanden påstås ha lidit till följd av att sökandens dotterbolag Biret International SA försatts i konkurs på grund av förbudet att till gemenskapen importera nötkött som behandlats med vissa hormoner. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas i den del den kan upptas till sakprövning.
- 2) Sökanden skall, förutom att bära sin rättegångskostnad, ersätta rådets rättegångskostnader. Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 302, 21.10.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 30 januari 2002

i mål T-212/00: Nuove Industrie Molisane Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(”Statligt stöd – Beslut i vilket ett stöd förklaras förenligt med den gemensamma marknaden – Talan om ogiltigförklaring – Mottagande företag – Berättigat intresse av att få saken prövad – Avvisning”)

(2002/C 156/37)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål T-212/00, Nuove Industrie Molisane Srl, Sesto Campano (Italien), företrätt av advokaterna I. Van Bael och F. Di Gianni, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci, A. Abate och G.B. Conte), angående en talan om ogiltigförklaring av en del av kommissionens beslut SG (2000) D/103923 av den 30 maj 2000 om tillstånd till statligt stöd på 29 176,69 miljoner italienska lire till bolaget Nuove Industrie Molisane för att göra en investering i Sesto Campano (Molise, Italien), har förstainstansrätten (första avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Vilaras, J. Pirrung, A.W.H. Meij och N.J. Forwood, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 30 januari 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

(1) EGT C 302, 21.10.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 5 mars 2002

i mål T-241/00: Azienda Agricola ”Le Canne” Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Jordbruk – Minskning av finansiellt gemenskapsstöd – Motiveringsskyldighet)

(2002/C 156/38)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål T-241/00, Azienda Agricola ”Le Canne” Srl, Porto Viro (Italien), företrätt av advokaterna G. Carraro, F. Mazzonetto och G. Arendt, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. de March, L. Visaggio, och A. Dal Ferro), angående dels en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2000) 1754 av den 11 juli 2000 om minskning av det gemenskapsstöd som beviljats sökanden avseende projekt I/16/90/02, dels en talan om skadestånd, har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 5 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Beslut C (2000) 1754 av den 11 juli 2000 ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen skall betala rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som är hänförliga till det interimistiska förfarandet.

(1) EGT C 355, 9.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 17 april 2002

i mål T-325/00: Elke Sada mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Tjänstemän – Tillfälligt anställd – Arbetslöshetsersättning – Vägrad)

(2002/C 156/39)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras och domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen), har den 17 april 2002 avkunnat dom i mål T-325/00: Elke Sada, före detta tillfälligt anställd vid Europeiska gemenskapernas kommission, Besozzo (Italien), företrädd av advokaten H.-J. Rüber, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och B. Wägenbauer) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 20 december 1999 att vägra sökanden arbetslöshetsersättning i enlighet med artikel 28a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera part skall bära sin rättegångskostnad.

(1) EGT C 372, 23.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

den 20 mars 2002

i mål T-355/00: DaimlerChrysler AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (1)

(Gemenskapsvarumärke – Ordkombinationen TELE AID – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94)

(2002/C 156/40)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-355/00, DaimlerChrysler AG, Stuttgart (Tyskland), företrädd av advokaten S. Völker, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl och D. Schennen), angående en talan som väckts mot det beslut som har fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 12 september 2000 (ärende R 142/2000-3), angående registreringen av ordkombinationen TELE AID som gemenskapsvarumärke, har förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: H. Jung, den 20 mars 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Det beslut som har fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 12 september 2000 (ärende R 142/2000-3) ogiltigförklaras i fråga om följande kategorier av varor och tjänster:
 - "elektriska och elektroniska anordningar för överföring av tal och data; stationära och mobila sändnings-, överförings-, relä- och mottagningsanordningar; databehandlingsutrustningar samt delar därtill; navigationsanordningar", vilka omfattas av klass 9,
 - "drift av kommunikationsnät", vilka omfattas av klass 38,
 - "insamling, lagring, behandling och utsändning av information", vilka omfattas av klass 42.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Sökanden skall bära sina kostnader och ersätta hälften av svarandens kostnader. Svaranden skall bära den andra hälften av sina kostnader.

(1) EGT C 28, 27.1.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 23 april 2002

i mål T-372/00: Mario Campolargo mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾*(Tjänstemän – Rekryteringsförfarande – Tillämpning av artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna – Rekrytering av en tillfälligt anställd – Upphävande av en administrativ rättsakt)*

(2002/C 156/41)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N. J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: J. Plingers, byråsekreterare), har den 23 april 2002 avkunnat dom i mål T-372/00: Mario Campolargo, tillfälligt anställd vis Europeiska gemenskapernas kommission, Kraainem (Belgien), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och D. Waelbroeck) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 15 februari 2000 att upphäva sökandens utnämning till chef för enhet XIII.G.2. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 15 februari 2000 att upphäva sökandens utnämning till chef för enhet XIII.G.2. ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 45, 10.2.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 16 april 2002

i mål T-51/01: Joachim Fronia mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾*(Tjänstemän – Administrativ omorganisering vid kommissionen – Omplacering från enhetschef till personlig rådgivare)*

(2002/C 156/42)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden R. M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: J. Plingers, byrådirektör), har den 16 april 2002 avkunnat dom i mål T-51/01: Joachim Fronia, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Overijse (Belgien), företrädd av advokaterna J.-N. Louis och V. Peere, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Clotuche-Duvieusart) angående en talan om ogiltigförklaring av de beslut som under en administrativ omorganisering vid kommissionen medförde att sökanden förlorade sin ställning som enhetschef och utnämndes till personlig rådgivare. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera part skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 186, 30.6.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 22 mars 2002

i mål T-143/93: K. Schumacher mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Skadeståndstalan – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Mjölk – Producenter som skriftligen har åtagit sig vissa skyldigheter i fråga om avstående från saluförande eller omställning – Rättsinnehavarna har inte övertagit talan – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 156/43)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: H. Jung), har den 22 mars 2002 meddelat beslut i mål T-143/93: K. Schumacher, Kiel (Tyskland) (ombud: advokaterna C. Paulsen och P. Paulsen, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: A. Brautigam och A.-M. Colaert) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Booß, M. Niejahr, H.-J. Rabe och M. Núñez-Müller) angående en begäran om ersättning, med tillämpning av artiklarna 178 och 215 andra stycket i EG-fördraget (nu artiklarna 235 EG och 288 andra stycket EG), för den skada sökanden har lidit på grund av att han har varit förhindrad att saluföra mjölk med tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, s. 13), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1371/84 av den 16 maj 1984 (EGT L 132, s. 11). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) Vardera parten skall bära sin kostnad.

⁽¹⁾ EGT C 146, 5.6.1991.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

den 24 januari 2002

i mål T-38/95 DEP: Groupe Origny SA mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Fastställande av rättegångskostnader)

(2002/C 156/44)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-38/95 DEP, Groupe Origny SA, Paris (Frankrike), företrätt av advokaten X. de Roux, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal), angående en talan om fastställande av den rättegångskostnad som svaranden skall ersätta en sökande till följd av förstainstansrättens dom av den 15 mars 2000 i de förenade målen T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 och T-104/95, Cimenteries CBR m.fl. mot kommissionen (REG 2000, s. II-491), har förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh och J. Azizi, justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor, den 24 januari 2002 meddelat beslut

Den till förmån för sökanden ersättningsgilla rättegångskostnaden i mål T-38/95 fastställs till 106 714,31 euro (700 000 FRF).

⁽¹⁾ EGT C 119, 13.5.1995.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 10 januari 2002

i mål T-80/97 DEP: Starway SA mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾**(Fastställande av rättegångskostnader)**

(2002/C 156/45)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden M. Jaeger samt domarna R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh och J. Azizi; justitiesekreterare: H. Jung), har den 10 januari 2002 meddelat beslut i mål T-80/97 DEP: Starway SA, Luynes (Frankrike) (ombud: advokaterna J.-F. Bellis och P. De Baere, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: V. Kreuschitz och S. Meany) angående en talan om fastställande av de rättegångskostnader som svaranden skall ersätta sökanden till följd av förstainstansrättens dom av den 26 september 2000 i mål T-80/97, Starway mot rådet (REG 2000, s. II-3099). Beslutet lyder enligt följande:

De rättegångskostnader som rådet skall ersätta sökanden i mål T-80/97 fastställs till 58 031,87 EUR.

⁽¹⁾ EGT C 212, 12.7.1997.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 9 april 2002

i mål T-353/99: N.V. Calberson Belgium mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring – Import av TV-apparater med ursprung i Turkiet – Anledning saknas att döma i saken)**

(2002/C 156/46)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare:

H. Jung), har den 9 april 2002 avkunnat beslut i mål T-353/99: N.V. Calberson Belgium, företrätt av advokaten L. Gheysen, med delgivningsadress i Luxemburg, med stöd av Konungariket Nederländerna (ombud: A. Fierstra och J. van Bakel) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot och J. Stuyck), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(1999)2140 slutlig (REC 8/98) och C(1999)2143 slutlig (REC 9/98) av den 19 juli 1999 i vilka det fastslås dels att uppbörd skall ske i efterhand och dels att eftergift av tull skall vägras för import av TV-apparater med ursprung i Turkiet. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Anledning saknas att döma i förevarande mål.
- 2) Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

den 14 januari 2002

i mål T-84/01: Association contre l'heure d'été (ACHE) mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 2000/84/EG – Sommartid – Talerätt – Sammanslutning – Avvisning)**

(2002/C 156/47)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE), tidigare Association contre l'horaire d'été (ACHE), Marly-le-Roy (Frankrike), företräd av advokaten C. Lepage, mot Europaparlamentet (ombud: C. Pennera och M. Gómez-Leal) och Europeiska unionens råd (ombud: A. Lopes Sabino), angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/84/EG av den 19 januari 2001 om bestämmelser beträffande sommartid (EGT L 31, s. 21), har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: H. Jung, den 14 januari 2002 meddelat beslut

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 173, 16.6.2001.

**BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS
ORDFÖRANDE**

av den 20 december 2001

**i mål T-213/01 R: Österreichische Postsparkasse AG mot
Europeiska gemenskapernas kommission**

*(Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Tillgång till
handlingar – Upptagande till sakprövning – Krav på skynds-
samhet – Intresseavvägning)*

(2002/C 156/48)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrättens ordförande har den 20 december 2001 meddelat beslut i mål T-213/01 R: Österreichische Postsparkasse AG, Wien (ombud: advokaterna M. Klusmann, F. Wiemer och A. Reidlinger) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Rating) angående en talan, i första hand, om uppskov med verkställigheten av beslut COMP/D-1/36.571 av den 9 augusti 2001 och i andra hand, om att kommissionen skall föreläggas att inte lämna ut meddelandet med invändningar av den 10 september 1999 och det kompletterande meddelandet med invändningar av den 21 november 2000 i mål COMP/36.571 till Freiheitliche Partei Österreichs. Beslutet har följande lydelse:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

**BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS
ORDFÖRANDE**

av den 20 december 2001

**i mål T-214/01 R: Bank für Arbeit und Wirtschaft AG mot
Europeiska gemenskapernas kommission**

*(Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Tillgång till
handlingar – Upptagande till sakprövning – Krav på skynds-
samhet – Intresseavvägning)*

(2002/C 156/49)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrättens ordförande har den 20 december 2001 meddelat beslut i mål T-214/01 R: Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, Wien (ombud: advokaten H.J. Niemeyer) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Rating) angående en talan, i första hand, om uppskov med verkställigheten av beslut COMP/D-1/36.571 av den 25 juli 2001 och i andra hand, om att kommissionen skall föreläggas att inte lämna ut meddelandet med invändningar av den 10 september 1999 och det kompletterande meddelandet med invändningar av den 21 november 2000 i ärende COMP/36.571 till Freiheitliche Partei Österreichs. Beslutet har följande lydelse:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

den 21 mars 2002

**i mål T-218/01: Laboratoire Monique Rémy SAS mot
Europeiska gemenskapernas kommission (¹)**

*(Talan om ogiltigförklaring – Frister – Uppenbart att talan
skall avvisas)*

(2002/C 156/50)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS, Grasse (Frankrike), företrätt av advokaten J.-F. Pupel, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bordes), angående

en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2001)1380 av den 2 juli 2001 om indragning av stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, utvecklingssektionen, som tidigare beviljats sökanden, har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal, justitiesekreterare: H. Jung, den 21 mars 2002 meddelat följande beslut:

- 1) *Talan avvisas eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Sökanden skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta svarandens rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 317, 10.11.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

den 11 mars 2002

i mål T-3/02: *Schlüssolverlag J. S. Moser GmbH m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission* (¹)

(Kontroll av företagskoncentrationer – Passivitetstalan – Ställningstagande – Uppenbart att talan skall avvisas)

(2002/C 156/51)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-3/02, Schlüssolverlag J. S. Moser GmbH, Innsbruck (Österrike), J. Wimmer Medien GmbH & Co. KG, Linz (Österrike), Styria Medien AG, Graz (Österrike), Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Bregenz (Österrike), Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei GmbH, Schwarzach (Österrike), "Die Presse" Verlags-Gesellschaft mbH, Wien (Österrike), "Salzburger Nachrichten" Verlags-Gesellschaft mbH & Co. KG, Salzburg (Österrike), företrädna av advokaten M. Krüger, Linz, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Wiedner), angående en talan om fastställelse av svarandens passivitet bestående i att denne rättsstridigt underlåtit att meddela beslut om en företagskoncentrations förenlighet med den gemensamma marknaden, har förstainstansrätten (tredje avdelningen), sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi, justitiesekreterare: H. Jung, den 11 mars 2002 meddelat beslut

- 1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.*
- 2) *Sökandena skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 84, 6.4.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 18 mars 2002

i mål T-21/02 R: *Giuseppe Atzeni med flera mot Europeiska gemenskapernas kommission*

(Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Tidsfrist för väckande av talan – Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken)

(2002/C 156/52)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrättens ordförande har den 18 mars 2002 meddelat beslut i mål T-21/02 R: Giuseppe Atzeni, Serdiana (Italien) och 77 andra, företrädna av advokaterna G. Dore och F. Ciulli, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou) angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 97/612/EG av den 16 april 1997 om stöd som beviljats av regionen Sardinien (Italien) inom jordbrukssektorn (EGT L 248, s. 27). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 14 mars 2002 av Classen Holding KG

(Mål T-71/02)

(2002/C 156/53)

(Rättegångsspråk: engelska)

Classen Holding KG har den 14 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Stephan von Petersdorff-Campen, advokatbyrå Rospatt Osten Pross Rechtsanwälte, Düsseldorf (Tyskland).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden fattade den 14 december 2001, överklagande R0810/1999-2, som delgavs sökanden den 14 januari 2002.
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	International Paper Company
Varumärke:	Ordmärket BECKETT EXPRESSION – Ansökan nr 93880 för vissa varor tillhörande klass 16
Innehavare av varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:	Classen Holding KG
Varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet:	Ordmärket Expression för vissa varor tillhörande klass 16
Invändningsenhetens beslut:	Avslog invändningen
Överklagandenämndens beslut:	Avvisade överklagandet och avslog begäran om återställande av tidigare tillstånd (<i>restitutio in integrum</i>)
Grunder:	Felaktig tolkning av artikel 78 i rådets förordning nr 40/94 – Åsidosättande av sökandens rätt till ett förfarande i laga ordning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 mars 2002 av Tetra Laval B.V.

(Mål T-80/02)

(2002/C 156/54)

(Rättegångsspråk: engelska)

Tetra Laval B.V. har den 19 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Alexandre Vandecasteele och Denis Waelbroek från advokatfirman Liedekerke Siméon Wessin Houthoff, av Andreas Weitbrecht från advokatfirman Latham & Watkins, och av Sven Völcker från advokatfirman Wilmer Cutler & Pickering, Bryssel (Belgien), samtliga i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är verksam inom kartongförpackning. Bolaget hade för avsikt att genomföra en koncentration med ett annat bolag, Sidel, som huvudsakligen är verksam inom utrustning för polyesterförpackning. Kommissionen förklarade koncentrationen vara oförenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalet. Sökanden överklagade det beslutet (Mål T-5/02; meddelande publicerat i EGT C 68, s. 19).

I förevarande mål har sökanden yrkat att kommissionens beslut att förplikta sökanden att sälja Sidel för att återupprätta en effektiv konkurrens enligt artikel 8.4 i rådets förordning nr 4064/89⁽¹⁾ (fusionskontrollförordningen) skall ogiltigförklaras.

Sökandena har för det första gjort gällande att det omtvistade beslutet saknar grund, eftersom det är en direkt följd av beslutet att förklara koncentrationen oförenlig med den gemensamma marknaden. Eftersom det beslutet i sig är ogiltigt, kan det inte ligga till grund för det i förevarande mål omtvistade beslutet. Sökanden har i detta avseende hänvisat till de yrkanden och grunder som anförts i mål T-5/02.

Sökanden har vidare anfört att artikel 8.4 i fusionskontrollförordningen, som är den föreskrift som tillämpats när det omtvistade beslutet fattades, bara skall tillämpas när en koncentration har genomförts. Sökanden har emellertid gjort gällande att förevarande koncentration inte har genomförts på något sätt.

Sökanden har för det tredje gjort gällande att metoden för avhändande innebär en överträdelse av gemenskapsrätten. Enligt sökanden är dessa metoder oproportionerliga och innefattar ett överskridande av kommissionens behörighet enligt artikel 8.4 i fusionskontrollförordningen.

Sökanden har slutligen anfört att kommissionen inte har tillgodosett sökandens rättigheter i förfarandet, genom att den inte gett sökanden rätt att yttra sig och att den grundat sitt beslut på information som inte har kommit sökanden till del.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr. 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, s. 1, åter publicerad i EGT (1990) L 257, s. 13).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 20 mars 2002 av Check Point Software Limited

(Mål T-89/02)

(2002/C 156/55)

(Rättegångsspråk: engelska)

Check Point Software Limited har den 20 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Graham Farrington, advokatbyrå Farrington & Co Solicitors, Reading (Förenade Konungariket).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som svarandens första överklagandenämnd fattade den 7 januari 2002,
- förplikta svarande att återsända ansökan till granskningsenheten för en förnyad prövning av gemenskapsvarumärke nr 1744168 (SECURECLIENT).

Grunder och huvudargument

Gemenskapsvarumärke: SECURECLIENT

Vara eller tjänst: "Datorprogramvara som skyddar system från obehörig åtkomst" i klass 9

Beslut som bestritts vid överklagandenämnden: Granskarens beslut att vägra registrering

Grunder: Överträdelse av artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 mars 2002 av Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG

(Mål T-91/02)

(2002/C 156/56)

(Rättegångsspråk: tyska)

Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG, Wismar (Tyskland), har den 28 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten D.O. Reich, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 15 januari 2002 angående det statliga stöd som Tyskland beviljat Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden driver i egenskap av komplementär verksamhet inom ramen för bolaget Klausner Nordic Timber GmbH. Detta bolag bildades år 1997 och byggde år 1998 ett sågverk i Wismar. I det omtvistade beslutet förklarade kommissionen att det statliga stöd som Förbundsrepubliken Tyskland beviljat sökanden med anledning av uppförandet och utbyggnaden av sågverket var oförenligt med den gemensamma marknaden.

Sökanden gör för det första gällande att borgensåtagandet överstigande 15,21 miljoner EUR med ett stödsinslag om 0,5 procent måste anses utgöra ett "stöd av mindre betydelse", vilket således hindrar kommissionen från att fatta beslut om återbetalning av nämnda stöd. På dessa grunder görs det därför gällande att kommissionen tillämpade artikel 87 EG på ett felaktigt sätt, genom att inte beakta kommissionens förordning (EG) nr 69/2001⁽¹⁾ och/eller meddelandet om bestämmelser för statliga stöd av mindre betydelse.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen tillämpade artiklarna 87 och 88 EG och den tyska lagen om investeringsstöd på ett felaktigt sätt. I lagen om investeringsstöd föreskrivs att ett skatteinvesteringsstöd skall beviljas för förvärv och tillverkning av utrustning och byggnader av bolag med säte i de nya delstaterna. Denna lag godkändes i dess helhet av kommissionen. Villkoren i denna lag är uppfyllda, vilket innebär att det investeringsstöd som beviljades sökanden är lagligt. Kommissionens beslut att endast godkänna sökandens investeringsstöd upp till 10 procent är således olagligt.

Dessutom gör sökanden gällande att beslutet innebär ett åsidosättande av förbudet mot att handla i strid med egna tidigare handlingar (*venire contra factum proprium*) och av den gemenskapsrättsliga principen om skydd för berättigade förväntningar. Vidare underlät kommissionen på ett olagligt sätt att ta i beaktande det faktiska stödbeloppet och åsidosatte rådets förordning (EG) nr 659/1999⁽²⁾ och artikel 253 EG. Slutligen åsidosatte kommissionen artiklarna 87, 88 och 253 EG, genom att göra en formellt och materiellt felaktig bedömning av bolaget Klausner Nordic Timber såsom ett stort företag.

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EGT L 10, s. 30).

(2) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 27 mars 2002 av Hugo Boss AG

(Mål T-94/02)

(2002/C 156/57)

(Rättegångsspråk: engelska)

Hugo Boss AG har den 27 mars 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Emmanuel Baud, Lathan & Watkins, Paris (Frankrike). Delta Protipos Biomichania Galaktos S.A. var även part i förfarandet inför överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet som fjärde överklagandenämnden fattade den 12 december 2001 i beslut R 0053/2001-4,
- avslå ansökan nr 331462 för gemenskapsvarumärket BOSS för glass,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Delta Protipos Biomichania Galaktos S.A.

Gemenskapsvarumärke: Ordmärket "BOSS" för vissa varor tillhörande klasserna 29, 30, 31, 32 och 33

Innehavare av ett varumärke eller kännetecken åberopas i invändningsförfarandet: Hugo Boss AG

Varumärke eller kännetecken som åberopas i invändningsförfarandet: Det i Tyskland registrerade ordmärket "BOSS" för vissa varor tillhörande klasserna 3, 9, 14, 18, 24 och 25 och den efterföljande internationella registreringen av detta varumärke samt den internationella registreringen av ordmärket "BOSS" för vissa varor i klasserna 29, 30, 31, 32 och 33 och den internationella registreringen för dessa varor av ordmärket "BOSS HUGO BOSS"

Invändningsenhetens beslut: Avslog invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslog Hugo Boss AG:s överklagande

Grunder: Överträdelse av artikel 8.5 i rådets förordning 40/94⁽¹⁾. Enligt sökanden är varumärket till förfång för det äldre varumärkets renommé och utgör en otillbörlig fördel för Delta.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; Svensk specialutgåva, Område 17, Volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av Ineos NV

(Mål T-99/02)

(2002/C 156/58)

(Rättegångsspråk: engelska)

Ineos NV har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Julian Ellison, Mark Clough QC och Matthew Hall, advokatbyrå Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende COMP/M.2389-Shell/DEA i dess helhet och/eller i den utsträckning det omfattar marknaden för leverans av komersiell etylen, med stöd av artikel 230 i EG-fördraget,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är uppköpare av komersiell etylen på rörledningsnätet "ARG+" i Belgien, Nederländerna och västra Tyskland.

Sökanden har väckt talan mot kommissionens beslut att den transaktion som innebar att Detsche Shell GmbH övertog den totala kontrollen av företaget DEA Mineraloel AG under vissa villkor är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet. De aktuella villkoren var nödvändiga eftersom transaktionen medförde farhågor om att konkurrensen på ARG-marknaden för komersiell etylen skulle snedvridas. Framför allt förelåg en risk för att Shell/DEA och BP/Veba Oel tillsammans skulle uppnå dominerande ställning (ärende nr COMP/M.2533-BP/E.ON⁽¹⁾). Kommissionen behandlade dessa ärenden på likartat sätt.

Enligt sökanden gjorde kommissionen en uppenbart oriktig bedömning och en felaktig rättstillämpning när den drog slutsatsen att de aktuella åtagandena är tillräckliga för att avfärda nämnda farhågor om att konkurrensen skulle snedvridas. Kommissionen har därmed åsidosatt artiklarna 2.2 och 8.2 i förordningen om företagskoncentrationer⁽²⁾.

I det ifrågsatta beslutet i förevarande fall ålade kommissionen Shell och DEA att upp till en viss gräns ge etylenproducenter tillträde till Shells slutanvändningsanläggningar. Denna åtgärd bygger enligt sökanden på en felaktig bedömning. Sökanden gör gällande att denna skyldighet innehåller en oklar definition av vilka som skall ges tillträde. Följaktligen skulle denna åtgärd kunna bli verkningslös om tillträde ges till dem som enligt sökanden inte borde ges sådant tillträde. Åtgärden är dessutom tidsbegränsad, medan situationen kommer att återgå till den ursprungliga sedan åtgärden upphört att gälla. Vidare påstår sökanden att den volym etylen som kan införas på ARG-marknaden på detta sätt är otillräcklig för att kompensera de konkurrensproblem som transaktionen medför.

Kommissionen gjorde även en felaktig rättstillämpning eftersom det saknas skydd för tredje man på marknaden till dess åtgärderna i Shell/DEA-ärendet och i BP/E.ON träder i kraft. De åtgärder som vidtagits i vart och ett av dessa ärenden blir endast verkningsfulla om även åtgärderna i det andra ärendet är i kraft. De åtgärder som Shell/DEA skall genomföra kommer dock inte att träda i kraft förrän den 1 januari 2003 eller senare. Enligt sökanden kommer därför den gemensamma dominerande ställningen att vara oinskränkt till dess alla åtgärder är i kraft. Samtidigt saknas i det ifrågsatta beslutet skydd för tredje man under tiden.

Sökanden påstår dessutom att kommissionens felaktiga bedömning och rättstillämpning gällande åtgärden i BP/E.ON-ärendet utgör ytterligare en grund för ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet i förevarande fall eftersom de båda ärendena är så starkt kopplade till varandra. I BP/E.ON-ärendet ansåg kommissionen att åtagandet att minska det kombinerade aktieinnehavet i BP och Veba Oel, med två av tre aktier, skulle medföra fri tillgång till ARG-rörledningsnätet till rimliga priser.

Sökanden gör gällande att åtgärden i BP/E.ON-ärendet inte medför någon kontroll över hur de framtida aktieägarna kommer att agera beträffande bolagets framtida strategi och det saknas därför någon garanti för att denna åtgärd skulle återställa ARG-rörledningsnätets egenskap som allmän leverantör. Vidare gör sökanden gällande att överföringen av en aktie kräver enhälligt godkännande av alla övriga aktieägare, vilket utgör ett osäkerhetsmoment i åtgärden. Sökanden gör även gällande att kommissionen gjort en felaktig rättstillämpning eftersom åtgärden saknar en tillfällig lösning av problemen med avsaknad av tillträde och höga transportavgifter på rörledningsnätet till dess aktierna avhånds. Enligt sökanden

kommer åtgärden i Shell/DEA-ärendet att vara verkningslös så länge det saknas en lösning på detta problem. Enligt sökanden är BP/E.ON:s åtagande, att inte använda sin rösträtt för att hindra tillfälliga lösningar i avvaktan på försäljningen av de aktier som skall avhändas, otillräckligt och det kommer ändå att råda okunskap om vad som kommer att hända i ett antal situationer. Sökanden gör därför gällande att detta åtagande inte medför någon som helst tillfällig lösning.

- (1) Genom den transaktion som var under kommissionens bedömning i detta ärende skulle BP tillsammans med E.ON erhålla gemensam kontroll av Veba Oel. Sökanden har även i mål T-101/02 väckt talan mot kommissionens beslut i ärende nr COMP/M.2533-/BP/E.ON.
- (2) Rådets direktiv (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, 30.12.1989, s. 1, offentliggjort på nytt i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13; svensk specialutgåva, s. 16).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av EVC International N.V.

(Mål T-100/02)

(2002/C 156/59)

(Rättegångsspråk: engelska)

EVC International N.V. har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av Julian Ellison, Mark Clough QC och Matthew Hall, advokatbyrå Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 230 i EG-fördraget ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende COMP/M.2389-Shell/DEA i dess helhet och/eller i den utsträckning det omfattar marknaden för leverans av komersiell etylen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är uppköpare av komersiell etylen på rörledningsnätet "ARG+" i Belgien, Nederländerna och västra Tyskland.

Sökanden har väckt talan mot kommissionens beslut att den transaktion som innebar att Detsche Shell GmbH övertog den totala kontrollen av företaget DEA Mineraloel AG under vissa villkor är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet. De aktuella villkoren var nödvändiga eftersom transaktionen medförde farhågor om att konkurrensen på ARG-marknaden för komersiell etylen skulle snedvridas. Framför allt förelåg en risk för att Shell/DEA och BP/Veba Oel tillsammans skulle uppnå dominerande ställning (ärende nr COMP/M.2533-BP/E.ON (1)).

Enligt sökanden har det aktuella beslutet mycket stor inverkan på ARG-marknaden för komersiell etylen. Det föreligger ett uppenbart samband mellan priserna på denna marknad och priserna på marknaden för komersiell etylen utanför ARG+, vilken är den marknad som sökanden verkar inom.

Grunder och argument i förevarande mål är samma som i mål T-99/02.

- (1) Genom den transaktion som var under kommissionens bedömning i detta ärende skulle BP tillsammans med E.ON erhålla gemensam kontroll av Veba Oel. Sökanden har även i mål T-102/02 väckt talan mot kommissionens beslut i ärende nr COMP/M.2533-/BP/E.ON.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av Ineos NV

(Mål T-101/02)

(2002/C 156/60)

(Rättegångsspråk: engelska)

Ineos NV har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av Julian Ellison, Mark Clough QC och Matthew Hall, advokatbyrå Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 230 i EG-fördraget ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende COMP/M.2533-BP/E.ON i dess helhet och/eller i den utsträckning det omfattar marknaden för leverans av komersiell etylen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är uppköpare av komersiell etylen på rörledningsnätet "ARG+" i Belgien, Nederländerna och västra Tyskland.

Sökanden har väckt talan mot kommissionens beslut att den transaktion som medförde att BP tillsammans med E.ON kunde överta den gemensamma kontrollen av Veba Oel under vissa villkor är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet. De aktuella villkoren var nödvändiga eftersom transaktionen medförde farhågor om att konkurrensen på marknaden för komersiell etylen på ARG+ skulle snedvridas. Framför allt förelåg en risk för att BP/Veba Oel och Shell/DEA tillsammans skulle uppnå dominerande ställning (ärende nr COMP/M.2389-Shell/DEA⁽¹⁾).

Besluten i BP/E.ON-ärendet är starkt kopplade till besluten i Shell/DEA-ärendet. Dessa ärenden behandlades på likartat sätt och de åtgärder som vidtagits i vart och ett av ärendena blir endast verkningsfulla om även åtgärderna i det andra ärendet är i kraft. Därför gör sökanden gällande samma argument som i mål T-99/02.

⁽¹⁾ Genom den transaktion som var under kommissionens bedömning i detta ärende skulle Deutsche Shell överta ensam kontroll av DEA Mineraloel. Sökanden har även i mål T-99/02 väckt talan mot beslutet i ärende nr COMP/M.2389-Shell/DEA.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av EVC International N.V.

(Mål T-102/02)

(2002/C 156/61)

(Rättegångsspråk: engelska)

EVC International N.V. har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av Julian Ellison, Mark Clough QC och Matthew Hall, advokatbyrån Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 230 i EG-fördraget ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende COMP/M.2533-BP/E.ON i dess helhet och/eller i den utsträckning det omfattar marknaden för leverans av komersiell etylen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är uppköpare av komersiell etylen på rörledningsnätet "ARG+" i Belgien, Nederländerna och västra Tyskland.

Sökanden har väckt talan mot kommissionens beslut att den transaktion som medförde att BP tillsammans med E.ON skulle erhålla gemensam kontroll av Veba Oel under vissa villkor är förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet. De aktuella villkoren var nödvändiga eftersom transaktionen medförde farhågor om att konkurrensen på ARG-marknaden för komersiell etylen skulle snedvridas. Framför allt förelåg en risk för att BP/Veba Oel och Shell/DEA tillsammans skulle uppnå dominerande ställning (ärende nr COMP/M.2389-Shell/DEA⁽¹⁾).

Beslutet i BP/E.ON-ärendet är starkt kopplat till beslutet i Shell/DEA-ärendet. Dessa ärenden behandlades på likartat sätt och de åtgärder som vidtagits i vart och ett av ärendena blir endast verkningsfulla om även åtgärderna i det andra ärendet är i

kraft. Därför gör sökanden gällande samma argument som i mål T-100/02, vilka är desamma som i mål T-99/02.

(¹) Genom den transaktion som var under kommissionens bedömning i detta ärende skulle Deutsche Shell överta ensam kontroll av DEA Mineraloel. Sökanden har även i mål T-100/02 väckt talan mot beslutet i ärende nr COMP/M.2389-Shell/DEA.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 5 april 2002 av Ineos henol GmbH & Co KG

(Mål T-103/02)

(2002/C 156/62)

(Rättegångsspråk: engelska)

Ineos Phenol GmbH & Co KG har den 5 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av Julian Ellison, Mark Clough QC och Matthew Hall, advokatbyrån Ashurst Morris Crisp, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 230 i EG-fördraget ogiltigförklara kommissionens beslut i ärende COMP/M.2533-BP/E.ON i den utsträckning som det underförstått omfattar kommersiell leverans av kumen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är en stor uppköpare av en petrokemisk produkt kallad kumen från BP och Veba Öl AG.

Sökanden har väckt talan mot kommissionens beslut enligt vilket den transaktion som medförde att BP tillsammans med E.ON övertar gemensam kontroll av Veba Öl förklaras under vissa villkor vara förenligt med den gemensamma marknaden och EES-avtalet. Förevarande ansökan riktas mot kommissionens underlåtenhet att i det aktuella beslutet betrakta de konkurrensfrågor som upptod till följd av föreningen av BP och Veba Öl vad gäller deras tillhandahållande av kommersiell kumen.

Det ifrågasatta beslutet innehåller enligt sökanden bristfälliga bedömningar och felaktig rättstillämpning på flera punkter. För det första är kommissionens slutsats att det kommersiella tillhandahållandet av kumen till en av sökandens produktionsanläggningar inte utgjorde en separat ekonomisk marknad rättsstridig. För det andra underlät kommissionen att beakta huruvida en dominerande ställning skulle uppstå på denna marknad och drog inte slutsatsen att en dominerande ställning uppstått. Alternativt underlät kommissionen att definiera en mer omfattande relevant marknad för försäljning av kumen och underlät att undersöka huruvida en dominerande ställning på en sådan marknad skulle uppstå.

Sökanden gör också gällande att väsentliga formföreskrifter åsidosatts, att maktmissbruk förekommit och att principen om god förvaltningssed åsidosatts. Enligt sökanden borde kommissionen ha begärt information från tredje man om BP:s och Veba Öls försäljning av kumen.

Slutligen påstår sökanden att det förekom bristfälliga resonemang i det ifrågasatta beslutet eftersom kommissionen underlät att undersöka BP:s och Veba Öls tillhandahållande av kumen och underlät att beröra de frågor som tagits upp i förevarande ansökan.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 april 2002 av SFT Gondrand Frères

(Mål T-104/02)

(2002/C 156/63)

(Rättegångsspråk: franska)

SFT Gondrand Frères, Paris, har den 8 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Mireille Famchon, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut REM 06/01 av den 14 januari 2002 och tillerkänna SFT Gondrand Frères den begärda eftergiften av antidumpningstullar,

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett auktoriserat tullombud. Under år 1997 handhade det övergången till fri omsättning av tre laster karbomidammoniumnitratlösning från Polen. Under tulldeklarationsförfarandet yrkade sökanden att denne skulle få undantag från de på polska produkter tillämpliga antidumpningstullarna. Efter en kontroll ansåg den franska tullmyndigheten att antidumpningstullarna skulle tillämpas och krävde att sökanden skulle betala tullskulden.

Sökanden ansökte sedan om eftergift av antidumpningstullarna och motsvarande mervärdesskatt. Denna ansökan vidarebefordrades av de franska myndigheterna till kommissionen som avsåg ansökan om eftergift av antidumpningstullarna. Sökanden motsätter sig i förevarande mål detta senare beslut.

Enligt sökanden skall denna inte betala antidumpningstullar i enlighet med förordning EG nr 3319/94⁽¹⁾. Sökanden påpekar att det polska bolaget Zakłady Azotowe Pulawy direkt har fakturerat Evertrade, ett företag bildat enligt fransk rätt, för varorna. Varornas pris var vidare högre än lägsta importpris. I detta fall saknas enligt sökanden grund för antidumpningstullarna på den omtvistade importen.

Sökanden påstår vidare att eftergift är berättigad i förevarande fall med hänsyn till en särskild omständighet. Enligt sökanden är målet att undvika att dumpningåtgärder kringgås genom att importkanaler inrättas som innefattar företag från tredje land som mellanled. Detta mål har iakttagits eftersom den polska exportörens första kund var ett franskt företag. Dessutom är det svårt att tolka den aktuella förordningen. Sökanden påpekar att de franska myndigheterna har gjort samma tolkning som sökanden samt tillägger vidare att underlåtelsen endast är formell och utan faktisk effekt för tullförfarandets korrekta tillämpning.

Sökanden påpekar slutligen att denne inte kan tillskrivas vare sig oriktigheter eller uppenbar vårdslöshet.

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 3319/94 av den 22 december 1994 om slutgiltig antidumpningstull på import av karbomidammoniumnitratlösning med ursprung i Bulgarien och Polen, exporterad av företag som inte är undantagna från tullen, samt slutgiltigt uttag av den införda provisoriska tullen (EGT L 350, 31.12.1994, s. 2; svensk specialutgåva, område 11, volym 34, s. 74).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 15 april 2002 av Grupo El Prado-Cervera S.L.

(Mål T-117/02)

(2002/C 156/64)

(Rättegångsspråk: spanska)

Grupo El Prado-Cervera S.L., Valencia (Spanien), har den 15 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Patricia Koch Moreno, letrado en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att beslutet av den 12 februari 2002 som fattats av första överklagandenämnden vid BHIM, varigenom invändningen mot ansökan om gemenskapsvarumärke nr 1.021.229 CHUFAPIT i klasserna 29 och 31 avslogs, strider mot artikel 8.1 b i förordning 40/94/EG om gemenskapsvarumärken, och att beslutet därmed är ogiltigt,
- fastställa att ansökan om gemenskapsvarumärke nr 1.021.229, CHUFAPIT i klasserna 29 och 30 kan förväxlas med det spanska varumärket nr 1.778.419, CHUFI som skyddar varor i klass 29, och de spanska varumärket nr 2.063328 CHUFI med bild, som skyddar varor i klass 31,
- avslå ansökan om gemenskapsvarumärke nr 1.021.229 CHUFAPIT i klasserna 29 och 31, och
- slutligen förplikta sökanden och eventuella intervenienter att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enskild som ansökt om varumärkets registrering:	D.J. Debuschewits
Berört gemenskapsvarumärke:	CHUFACIT – ansökan om registrering nr 1021229 – registrering för varor i klass 29 och 31.
Innehavare av det varumärke eller kännetecken som avses i förfarandet om invändning:	sökandebolaget
Varumärke eller kännetecken som avses i förfarandet:	det spanska varumärket CHUFI som skyddar varor i klass 29 och det spanska kombinerade figur- och ordvarumärket CHUFI med speciell särskiljningsförmåga, som skyddar varor i klass 31
Invändningsenhetens beslut:	avslag på invändningen
Överklagandenämndens beslut:	talán mot beslutet ogillas
Grunder:	felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning 40/94/EG om gemenskapsvarumärken

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 17 april 2002 av Sunrider Corporation

(Mål T-124/02)

(2002/C 156/65)

(Rättegångsspråk: tyska) (enligt artikel 131.2 i rättegångsreglerna det språk på vilket talan är utformad)

Sunrider Corporation, Torrance (USA), har den 17 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av Rechtsanwalt Axel Kockläuner, i egenskap av ombud. En ytterligare part i förfarandet vid överklagandenämnden var Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn, Bremen (Tyskland).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- delvis upphäva andra överklagandenämndens beslut R 368/2000-2 av den 17 januari 2002, nämligen i den del som sökanden förpliktas att bära sina egna kostnader i invändnings- och överklagandeförfarandet och ansökan om återbetalning av avgiften för överklagande inte bifal-lits;
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ansökte vid harmoniseringsbyrån om registrering av ordmärket "VITATASTE" för varor i klasserna 5 och 29 (ansökningsnr. 156463). Bolaget Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn framförde invändning mot denna ansökan. Invändningen grundades på de tyska märken "VITAKRAFT" och "VITA" för varor i klass 5.

På grund av en enskild överenskommelse med bolaget Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn – som hade framfört invändningen – strök sökanden i ansökan några av varorna i klass 5. Bolaget Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn tog senare tillbaka invändningen men begärde ett beslut om kostnaderna.

Invändningsenheten beslutade att kostnaderna för invändningsförfarandet skulle bäras av sökanden. Överklagandenämnden undanröjde detta beslut och förpliktade varje part att bära sin egen kostnad i invändnings- och överklagandeförfarandet.

Sökanden ifrågasätter överklagandenämndens beslut och gör gällande att det inte är bestämmelsen i artikel 81.3 i rådets förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾ utan dess artikel 81.4 som skall tillämpas på förevarande fall. Dessutom har svaranden förbisett den omständigheten att förutsättningarna för att tillämpa regel 51 i tillämpningsförordningen⁽²⁾ varit för handen, så att överklagandenämnden borde ha beordrat återbetalningen av avgiften för överklagandet. Slutligen har överklagandenämnden inte uppfyllt sin motiveringskyldighet.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 40/94 av den 20.12.1993 om gemenskapsvarumärke (EGT L 11, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 april 2002 av Pravir Kumar Chawdhry

(Mål T-133/02)

(2002/C 156/66)

(Rättegångsspråk: franska)

Pravir Kumar Chawdhry, Sangiano (Italien), har den 18 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandersanden och Laure Levi.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal av den 2 maj 2001 om att fastställa att sökanden tillhör lönegrad A6, tredje löneklassen, och om nödvändigt ogiltigförklara beslutet av den 14 december 2001, som delgavs den 8 januari 2002, enligt vilket sökandens klagomål avslogs.
- förplikta svaranden att som slutlig utbetalning betala skillnaden mellan den lön som följer av lönegrad A6, tredje löneklassen, och den lön som följer av den lönegrad som är ett steg högre, med dröjsmålsränta på 5,75 procent per år från den 1 april 2001.
- förplikta svaranden att betala skadestånd som, tills vidare och i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*), beräknas till 1 euro.
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tillfälligt anställd vid kommissionen, bestriider AHCCE:s beslut att han tillhör lönegrad A6, tredje löneklassen.

Sökanden gör gällande att AHCCE borde ha gjort en konkret bedömning av sökandens fall i enlighet med artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna och att en sådan bedömning skulle ha medfört att nämnda bestämmelse skulle ha tillämpats till förmån för sökanden och därmed att han skulle tillhöra lönegrad A5.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande följande.

- Överträdelse av artikel 31.2 i tjänsteföreskrifterna.
- Överträdelse av artikel 32 i tjänsteföreskrifterna.
- Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen.
- Åsidosättande av omsorgsplikten.
- Åsidosättande av de bestämmelser som gäller för arbetstgares fria rörlighet.
- Åsidosättande av motiveringskyldigheten.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 25 april 2002 av Miguel Tejada Fernández

(Mål T-134/02)

(2002/C 156/67)

(Rättegångsspråk: franska)

Miguel Tejada Fernández, bosatt i Woluwé-St-Etienne (Belgien), har den 25 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Lucas Vogel, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 10 januari 2002, som delgavs sökanden den 15 januari 2002, om avslag på sökandens klagomål den 3 oktober 2001, genom vilket sökanden begärde att det beslut genom vilket han inte befordrades till lönegrad B2 under 2001 års befordringar och förslaget till denna befordran skulle ogiltigförklaras,
- i den mån det erfordras ogiltigförklara det beslut genom vilket sökanden inte befordrades till lönegrad B2 under 2001 års befordringar och förslaget till denna befordran,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har till stöd för sin talan åberopat överträdelse av artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna samt åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och uppenbart oriktig bedömning. Vid en objektiv bedömning av de respektive meriterna för samtliga tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran var det enligt sökanden inte möjligt att inte befordra sökanden.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 april 2002 av Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga, S.A.

(Mål T-136/02)

(2002/C 156/68)

(Rättegångsspråk: spanska)

Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga, S.A., Hernani (Guipúzcoa, Spanien), har den 18 april 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Iñigo Quintana Aguirre, i egenskap av ombud, delgivningsadress:

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut av den 20 december 2001 i ett förfarande för tillämpning av artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/E-1/36.212 – självkopierande papper) i den mån som Zicuñaga däri påstås ha deltagit i överträdelsen och avseende dess varaktighet, artikel 3 i beslutet avseende det ålagda bötesbeloppet, och artikel 4 i beslutet
- i andra hand nedsätta det bötesbelopp som sökanden ålagts enligt det ifrågasatta beslutet, nämligen att förstainstansrätten skall
 - a) ogiltigförklara det tillägg på 10 procent som kommissionen fastställt, eftersom detta inte kan åläggas under mer än ett år,
 - b) väsentligt nedsätta (med minst 60 procent) grundbeloppet på grund av angivna förmildrande omständigheter,
 - c) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnader och räntor som följer av ställda säkerheter på grund av åtgärder för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Kommissionens beslut, vilket förevarande talan gäller, är det samma som har ifrågasatts i mål T-109/02, Bolloré mot kommissionen⁽¹⁾. I det ifrågasatta beslutet ansåg kommissionen att sökanden hade deltagit i nationella möten inom den hemliga europeiska kartellen inom ramen för Asociación Europea de Fabricantes de Papel Autocopiativo (AEMCP), samordnat införande och tillämpning av prishöjningar, fördelning av försäljningskvoter och fastställande av marknadsandelar inom sektorn för självkopierande papper och har infört en kontrollmekanism.

Till stöd för sina yrkanden hävdar sökanden att kommissionen har åsidosatt principen om presumtion om att någon är oskyldig och bevisbördeprincipen. Sökanden förnekar att denne har deltagit i de påstådda mötena avsedda att upprätta den europeiska kartellen. Sökanden påpekar att svarandeinstitutionen har bortsett inte bara från att sökanden inte tillhör AEMCP, utan även från att denna sammanslutning inte har tillgång till uppgifter om sökandens försäljningspriser och försäljningsvolym.

Vad beträffar de böter som ålagts sökanden, yrkar sökanden nedsättning med minst 60 procent av beloppet. Förutom vad som anförts ovan hävdar sökanden att de påstådda överträdelserna har pågått under mindre än ett år.

(¹) Ännu inte publicerad i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 maj 2002 av Armin Petrich

(Mål T-145/02)

(2002/C 156/69)

(Rättegångsspråk: franska)

Armin Petrich, Travemünde (Tyskland), har den 8 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Patrick Goergen, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

Avskrivning av mål T-163/97⁽¹⁾

— ogiltigförklara beslutet som fattades av uttagningskommittén för uttagningsprov COM/A/7/01 den 11 februari 2002 att inte rätta sökandens skriftliga prov och att inte ge honom tillträde till de prov som följde på det skriftliga provet,

(2002/C 156/70)

(Rättegångsspråk: nederländska)

— ogiltigförklara samtliga senare handlingar som vidtagits under det aktuella uttagningsprovet,

— i andra hand förplikta kommissionen att betala svaranden 100 000 euro i skadestånd för materiell och idéell skada,

Genom beslut av den 10 april 2002 har ordföranden på tredje avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-163/97, Nederländse Antillen mot Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska unionens råd.

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 212, 12.7.1997.

Grunder och huvudargument

I förevarande mål bestrider sökanden beslutet av uttagningskommittén för det allmänna uttagningsprovet COM/A/7/01 att inte rätta hans skriftliga prov och att vägra honom tillträda till de efter detta följande proven. Motiveringen för det aktuella beslutet är sökandens påstådda bristande yrkeserfarenhet inom området personalpolitik.

Avskrivning av mål T-218/99⁽¹⁾

Det erinras i detta avseende att sökanden gavs tillträde till det skriftliga provet efter att ha tagits upp på listan över sökande som uppfyllde de allmänna kraven för uttagningsprovet och efter att ha deltagit i det preliminära urvalstestet.

(2002/C 156/71)

(Rättegångsspråk: tyska)

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande följande.

— Det har i fallet gjorts en uppenbart oriktig bedömning.

Genom beslut av den 28 januari 2002 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-218/99, Anton Dürbeck GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission.

— Motiveringsskyldigheten har åsidosatts.

— Principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten har åsidosatts.

⁽¹⁾ EGT C 6, 8.1.2000.

Avskrivning av mål T-34/01⁽¹⁾

(2002/C 156/72)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 15 april 2002 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-34/01, Anna Maria Roccato mot Europeiska gemenskapernas kommission.

(¹) EGT C 108, 7.4.2001.

Avskrivning av mål T-37/01⁽¹⁾

(2002/C 156/73)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 14 mars 2002 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-37/01, Takeda Chemical Industries Ltd mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

(¹) EGT C 150, 19.5.2001.

III

(Upplysningar)

(2002/C 156/74)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning

EGT C 144, 15.6.2002

Senaste listan över offentliggöranden

EGT C 131, 1.6.2002

EGT C 118, 18.5.2002

EGT C 109, 4.5.2002

EGT C 97, 20.4.2002

EGT C 84, 6.4.2002

EGT C 68, 16.3.2002

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
